

ΖωοΦΙΛΙΑ & ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ

Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος;

❖ «Ζωοφιλία» και «Ζωολατρεία» είναι δύο διαφορετικές έννοιες. Άλλο είναι να αγαπάς τα ζώα (ζωόφιλος) και άλλο είναι να λατρεύεις τα ζώα με πάθος (ζωολάτρης). Η ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΓΑΠΗ του ανθρώπου προς τα ζώα είναι **δοσμένη από τον ίδιο το Θεό**, το δημιουργό του ανθρώπου και των ζώων και έδωσε τα ζώα στον άνθρωπο για να τον υπηρετούν. Η ΑΡΡΩΣΤΗΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ προς τα ζώα οδηγεί τον άνθρωπο σε ενέργειες που χαρακτηρίζονται από πάθος, υπερβολές, αντικοινωνική συμπεριφορά και αφοσίωση στα ζώα σε όρια λατρείας. Στην περίπτωση αυτή ο άνθρωπος γίνεται υπηρέτης και δούλος των ζώων.

❖ Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τις σχέσεις ΑΝΘΡΩΠΟΥ και ΖΩΩΝ, σύμφωνα με τις αρχές που ο Θεός έχει δώσει και ίσως ο αναγνώστης να έρχεται για πρώτη φορά αντιμέτωπος με ένα παρόμοιο θέμα και αυτό να του δημιουργήσει προβληματισμό και ερωτηματικά και να του κινήσει το ενδιαφέρον και την περιέργεια, σκεπτόμενος **«άραγε, τι λέγει για το θέμα αυτό η Αγία Γραφή;»**

❖ Σήμερα έχει παρατηρηθεί ότι ο άνθρωπος έχει αναπτύξει με συγκεκριμένα κατοικίδια (σκύλους και γάτες) μια παθολογική αγάπη, η οποία τον έχει οδηγήσει στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι την αληθινή, την άδολη αγάπη τη βρίσκει στα ζώα και όχι στον άνθρωπο, υιοθετώντας το σύνθημα **«αγάπησα τα ζώα και μίσησα τους ανθρώπους»**. Αυτό όμως έρχεται σε αντίθεση με το Λόγο του Θεού, γιατί ο Θεός είναι η **τέλεια έκφραση της αγάπης** και εκεί θα πρέπει ο άνθρωπος να αναζητήσει την ΑΓΑΠΗ!!

❖ Στο βιβλίο αυτό δίνονται απαντήσεις: **Γιατί** ο Θεός δημιούργησε τα ζώα; **Τι θέλει** ο Θεός να μας διδάξει μέσα από το ζωικό βασίλειο; **Γιατί** ο άνθρωπος δεν πρέπει να κακοποιεί τα ζώα; **Ποια** πρέπει είναι η θέση του ανθρώπου για τα ζώα, δίνοντας την πρέπουσα αγάπη και φροντίδα, ώστε να είναι υγιής η σχέση του με τα ζώα; **Πως** ο άνθρωπος οδηγήθηκε στην ειδωλολατρεία, μορφή της οποίας είναι και η λατρεία των ζώων; **Υπάρχει** σήμερα σχέση ανάμεσα στη ζωολατρεία και στη λατρεία αρχαίων ζωόμορφων θεοτήτων; **Επιτρέπεται** να τρώμε τα ζώα; Και πολλές άλλες περιπτώσεις που έχουν σχέση με το θέμα αυτό.

Για επικοινωνία: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ ("ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ")
 SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com
 Τηλ. κινητό: 694 - 49 21 318 # E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com
 FACEBOOK: [Alkiviadis Tzelepis \(Groups/Filadelfos\)](https://www.facebook.com/AlkiviadisTzelepis)

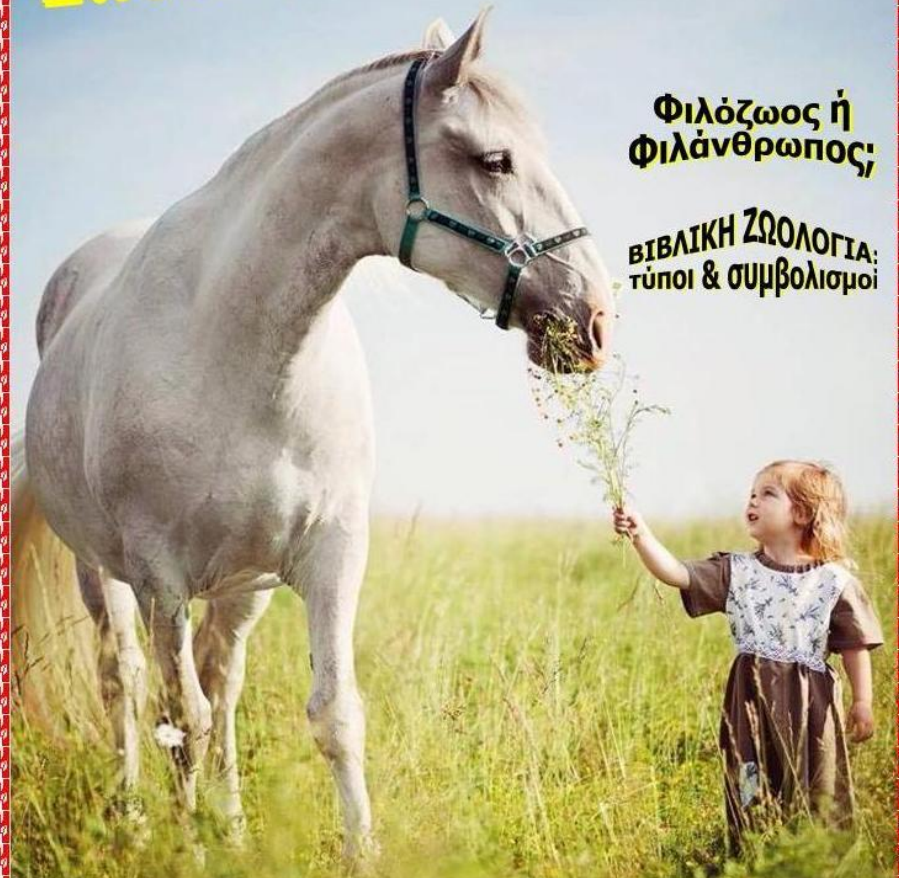

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΖωοΦΙΛΙΑ & ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ

Φιλόζωος ή
Φιλάνθρωπος;

ΒΙΒΛΙΚΗ ΖΩΟΛΟΓΙΑ:
τύποι & συμβολισμοί

**ΖΩΟ-ΛΑΤΡΕΙΑ: Ένα φαινόμενο των καιρών μας,
που εξετάζεται κάτω από το φως της Βίβλου**

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΖωοΦΙΛΙΑ και ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ

"ΦιλόΖΩΟΣ ή Φιλανθρωπος;"

ΖΩΟ - ΛΑΤΡΕΙΑ

ένα φαινόμενο των καιρών μας, που εξετάζεται
κάτω από το φως της Βίβλου

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© **COPYRIGHT 2019**

για την Ελληνική γλώσσα:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ ("ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ")

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 02/2019
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης, κειμένων

ΗΥ, Μοντάζ, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. επικοινωνίας - Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

FACEBOOK (3 λογαριασμοί):

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E-MAIL:

filadelfos02@hotmail.com

SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com

SKYPE: Filadelfos02

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & Channel 2

FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή των ονομάτων
του συγγραφέα και του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 31 - 9

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	05
01. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ	09
02. Η ΚΟΡΩΝΙΔΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	13
03. ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ (ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ) ΤΩΝ ΖΩΩΝ.....	17
04. Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ...	23
05. ΑΓΑΠΑ και ΜΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΕΙΣ ΤΑ ΖΩΣ	35
06. ΤΑ ΖΩΑ, ΩΣ ΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ	39
07. ΑΡΧΑΙΕΣ ΖΩΟΜΟΡΦΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ	45
08. ΠΑΡΕ ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΘΕΣΗ	53
- ΕΠΙΛΟΓΟΣ	57
- ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΜΕ ΜΟΡΦΗ ΖΩΟΥ.....	59
- ΕΓΡΑΨΑΝ - ΣΧΟΛΙΑΣΑΝ - ΕΙΠΑΝ	67
- ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ.....	75

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Για την εύκολη κατανόηση του κειμένου της Αγίας Γραφής από τον αναγνώστη, στο παρόν βιβλίο χρησιμοποιείται **το κείμενο της μετάφρασης του Αρχιμ. Νεόφυτου Βάμβα** (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ»). Λέξεις εδαφίων που βρίσκονται **σε παρένθεση**, δεν υπάρχουν στο αρχαίο πρωτότυπο Ελληνικό κείμενο.

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

1. Τόσον ο τίτλος του βιβλίου, όσον και ο υπότιτλος «**ΦΙΛΟΖΩΟΣ ή ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ**», ίσως σε πολλούς να προξενήσει πολλά ερωτηματικά, γιατί πιθανόν να οδηγηθούν στο συμπέρασμα ότι «αυτός που είναι **φιλόζωος**, δεν είναι κατ' ανάγκη και **φιλόανθρωπος**, ή και το αντίθετο». Η σχέση του ανθρώπου με τα ζώα, είναι ένα θέμα που κατά καιρούς είχε και έχει δημιουργήσει αντιπαραθέσεις και διαμάχες μεταξύ των ανθρώπων, είτε μεμονωμένα, είτε συλλογικά, είτε μέσω διαφόρων οργανώσεων. Οι αντιπαραθέσεις αυτές οφείλονται στη σχέση που κατά καιρούς έχει αναπτύξει ο άνθρωπος με τα ζώα. Στην εποχή μας έχουν δημιουργηθεί πάμπολλες **φιλοζωικές οργανώσεις** για να προστατεύουν τα ζώα, είτε από τυχόν ανθρωπινή κακοποίηση, είτε σαν ένα είδος υπό εξαφάνιση.

2. Στην εποχή μας, πρώτες δεκαετίες του 21^{ου} αιώνα, έχει εμφανιστεί ένα πρωτοφανές φαινόμενο που αφορά τα ζώα και το οποίο με εκπληκτική ταχύτητα αποκτά πολλούς και φανατικούς οπαδούς. Δεν πρόκειται απλά για μια εκδήλωση «**ζωοφιλίας**» από μέρους του ανθρώπου, αλλά πρόκειται για «**ζωολατρεία**», η οποία εκδηλώνεται από τον άνθρωπο με υπερβολές, πάθος και ζήλο σε κάθε του ενέργεια, φθάνοντας σε ακραίες καταστάσεις, οι οποίες οδηγούν **είτε** σε ψύχωση, **είτε** σε θρησκευτική λατρεία, δημιουργώντας νέα είδωλα, **είτε** σε απομόνωση και αλλοίωση του ανθρωπίνου χαρακτήρα, **είτε** σε άλλες περιπτώσεις που θα αναλύσουμε στα κεφάλαια που ακολουθούν.

3. Στη μελέτη μας αυτή, θα ξεφύγουμε από τα μέχρι σήμερα στεγανά πλαίσια, με τα οποία εξέταζαν τις σχέσεις του ανθρώπου με τα ζώα και θα εξετάσουμε **ποια πρέπει να είναι σχέση του ανθρώπου με τα ζώα, σύμφωνα με το θεόπνευστο Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή**. Ο Θεός είναι ο δημιουργός των πάντων και του ΑΝΘΡΩΠΟΥ και των ΖΩΩΝ και σαν σοφός δημιουργός έχει θέσει

νόμους και κανόνες που πρέπει να τηρεί και να εφαρμόζει ο άνθρωπος για τα ζώα, όπως εφαρμόζει και για όλες τις άλλες περιπτώσεις στην καθημερινή του ζωή.

4. Τα περιστατικά και τα γεγονότα που αναφέρονται στη μελέτη μας είναι αληθινά και έχουν συμβεί κατά την τελευταία διετία (2017 – 2018), χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ανάλογα φαινόμενα δεν συνέβαιναν και σε παλιότερες εποχές. Η ειδοποιός διαφορά με τη σημερινή εποχή είναι η συχνότητα που συμβαίνουν τα περιστατικά αυτά, γεγονός που σηματοδοτεί τη δημιουργία μιας νέας κοινωνικής κατάστασης, η οποία με την πάροδο του χρόνου θα εντείνεται.

5. Η μελέτη μας, αν και είναι συνοπτική, περιλαμβάνει όλες τις περιπτώσεις που θα μπορούσαν να απασχολήσουν τον ενδιαφερόμενο και να δώσουν απάντηση στις τυχόν απορίες και ερωτηματικά του. Περιλαμβάνει περιπτώσεις, όπως: **Γιατί** ο Θεός δημιούργησε τα ζώα; **Τι θέλει** ο Θεός να μας διδάξει μέσα από το ζωικό βασίλειο; **Γιατί** ο άνθρωπος δεν πρέπει να κακοποιεί τα ζώα; **Ποια** πρέπει να είναι η θέση του ανθρώπου για τα ζώα, δίνοντας την πρέπουσα αγάπη και φροντίδα, ώστε να είναι υγιής η σχέση του με τα ζώα και όχι να προβαίνει σε υπερβολικές ενέργειες, που φθάνουν στα όρια της λατρείας. **Πως** ο άνθρωπος οδηγήθηκε στην ειδωλολατρεία, μορφή της οποίας είναι και η λατρεία των ζώων; **Υπάρχει** σήμερα σχέση ανάμεσα στη ζωολατρεία και στη λατρεία αρχαίων ζωόμορφων θεοτήτων; **Επιτρέπεται** να τρώμε τα ζώα; Και πολλές άλλες περιπτώσεις που έχουν σχέση με το θέμα αυτό.

6. Επειδή οι χρησιμοποιούμενοι όροι, όπως φιλόζωος, ζωόφιλος, φιλοζωία, κλπ, πιθανόν να παρανοηθούν και να παρερμηνευτούν, θα γίνει μία σύντομη **ετυμολογική ανάλυση** των λέξεων αυτών, ώστε να μην υπάρξουν κενά και ερωτηματικά, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν κάποιον σε επισφαλή συμπεράσματα.

Σαν αξιόπιστη πηγή θα χρησιμοποιήσουμε το "**ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ**" του καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Γεωργίου ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗ (έκδοση 1998, σελίδες 1907 - 1908). Διαβάστε προσεκτικά την ερμηνεία των παρακάτω όρων:

- **«φιλόζωος, -η -ο»** (αρχ.) σημαίνει **1.** αυτός που αγαπά υπέρ-

μετρα τη ζωή, που νοιάζεται υπερβολικά γι' αυτήν - **2.** (κατ' επέκταση) αυτός που χαρακτηρίζεται από μαλθακότητα και δειλία, επειδή αγαπά και προσέχει υπερβολικά τον εαυτό του. Συνώνυμος όρος: μαλθακός, δειλός - Μεταγεν. όρος: φιλοζωΐα.

- **«φιλόζωος, -η -ο»** (αρχ.) αυτός που αγαπά τα ζώα, που νοιάζεται για την τύχη τους, *φιλόζωη κυρία ταΐζει τα αδέσποτα της γειτονιάς*. Συνώνυμα: ζωόφιλος, φιλοζωΐα (η), φιλοζωϊκός, -κή -κό.
- **«φιλόζωος ή ζωόφιλος»:** Τα "ζωόφιλος / φιλόζωος" ανήκουν σε έναν μικρό αριθμό συνθέτων, που εμφανίζουν **διπλή μορφή**, όπως: Θεόφιλος - Φιλόθεος, ή Θεόδωρος - Δωρόθεος, κλπ. Ωστόσο, κρίνοντας από τη σημασία του συνθέτου (*«αυτός που αγαπά τα ζώα»*) και από παρόμοια σύνθετα, κανονικός είναι ο τύπος "φιλόζωος" (φιλώ/αγαπώ + ζώο). ΠΑΡΑΒΑΛΕ: **φιλόσοφος** = αυτός που αγαπά τη σοφία, **φιλέλληνας** = αυτός που αγαπά τους Έλληνες, **φιλελεύθερος** = αυτός που αγαπά την ελευθερία, **φίλεργος** = αυτός που αγαπά την εργασία, **φιλόανθρωπος**, **φιλαλήθης**, **φιλάργυρος**, **φίλαθλος**, κλπ.

Εκτός από το παραπάνω έγκυρο Λεξικό, για επιβεβαίωση, θα αναφέρουμε επιγραμματικά και την ερμηνεία 2 άλλων Λεξικών της Ελληνικής γλώσσας, των εκδόσεων Γιοβάνη και Φυτράκη:

(1) Το "**ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ**" του Δ. Δημητράκου (εκδόσεις Χρήστου Γιοβάνη) χρησιμοποιεί τους όρους "ζωόφιλος" και "φιλόζωος", τους οποίους ταυτίζει, άλλωστε σε ευρεία έννοια ο "φιλόζωος" είναι *"αυτός που αγαπά τα ΖΩΑ, τα οποία μέσα τους έχουν ΖΩΗ"*

- **«ζωόφιλος»**, ορθότατο **«φιλόζωος»**, ο αγαπών και προστατεύων τα ζώα. Ουσιαστικό "ζωοφιλία, η" (σελ. 656).
- **«φιλόζωος»**, βλέπε **«ζωόφιλος»** (σελ. 1405).

(2) Το "**ΜΕΙΖΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ**" των εκδόσεων ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ/ΦΥΤΡΑΚΗΣ (Β' έκδοση 1999) χρησιμοποιεί 5 όρους, τους οποίους ερμηνευτικά ταυτίζει:

- **«ζωοφιλία, η»**, ουσιαστ. η αγάπη για τα ζώα.

- **«ζωόφιλος, η, ο»**, επίθετο, "ζών + φίλος", αυτός που αγαπά και προστατεύει ζώα (σελ. 476).
- **«φιλοζωΐα, η»**, ουσιαστ. <και "φιλόζωος">, υπερβολική αγάπη για τη ζωή.
- **«φιλοζωϊκός, ή, ό»**, επίθετο, αυτός που έχει σχέση με τους ζωόφιλους.
- **«φιλόζωος, η, ο»**, επίθετο, **1.** αυτός που αγαπά υπερβολικά τη ζωή, **2.** αυτός που αγαπά τα ζώα, ζωόφιλος (σελ. 1224).

7. Το βασικό συμπέρασμα που βγαίνει από τις παραπάνω πηγές είναι ότι οι όροι ΦΙΛΟΖΩΟΣ και ΖΩΟΦΙΛΟΣ έχουν διπλή έννοια, που είναι **α)** «η αγάπη για τη ΖΩΗ» και **β)** «η αγάπη για τα ΖΩΑ», μεταξύ των οποίων, ως ερμηνεία, υπερισχύει στην καθημερινότητα, σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις, η **αγάπη του ανθρώπου προς τα ζώα** και σπάνια χρησιμοποιούνται οι όροι αυτοί για να εκφράσουν την **αγάπη του ανθρώπου προς τη ζωή**.

Κατά συνέπεια, στη μελέτη μας αυτή με τους όρους «φιλόζωος» και «ζωόφιλος», θα αναφερόμαστε στην αγάπη του ανθρώπου προς τα ζώα, χωρίς σε καμία περίπτωση να γίνεται κατάχρηση του όρων, όταν αυτοί εκφράζουν την αγάπη προς τη ζωή,

8. Στο τέλος του βιβλίου, από τη Β' έκδοση και μετά, θα γίνει παράθεση όλων των σχολίων, αρνητικών ή θετικών, των αναγνωστών για το θέμα σχέσης ανθρώπου και ζώων.

Ιανουάριος 2019
Α.Τ.

... /// ...

Μέρος ΠΡΩΤΟ ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ

Παρατηρούμε σήμερα τον άνθρωπο του 21^{ου} αιώνα να έχει αναπτύξει σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό «φιλοζωικά» αισθήματα, τα οποία στην πραγματικότητα δεν έχουν καμιά σχέση με αυτό που η λέξη «φιλόζωος» (ή «ζωόφιλος») εκφράζει, δηλαδή το να είναι κάποιος «φίλος των ζώων», καθόσον εξωτερικεύει τα αισθήματά του με ενέργειες που χαρακτηρίζονται από πάθος, υπερβολή, εμμονές, δυστροπία, αφοσίωση στα ζώα σε όρια λατρείας και υστερίας και γενικά η όλη κατάσταση δείχνει ότι έχει ξεφύγει από τα **φυσιολογικά όρια** σχέσης ανθρώπου και ζώων και αυτό χαρακτηρίζεται ως ένα αντικοινωνικό φαινόμενο, το οποίο βρίσκεται συνέχεια σε έξαρση και με την πάροδο του χρόνου λαμβάνει τεράστιες διαστάσεις, που πολλές φορές νοήμονες και συνετοί άνθρωποι, οι οποίοι έχουν υγιή σχέση με τα ζώα, έρχονται σε μεγάλη αμηχανία για το πώς θα πρέπει να αντιμετωπίσουν το νέο αυτό φαινόμενο. Στατιστικές έχουν δείξει ότι αυτό συμβαίνει σε μεγάλο ποσοστό σε γυναίκες και σε μικρότερο βαθμό σε άνδρες.

Η λατρεία του ανθρώπου προς τα ζώα, που επικεντρώνεται κυρίως σε 2 είδη, γάτες και σκύλους, έχει φέρει μια ανατροπή στην τάξη και την αρμονία που ο Θεός έχει θέσει για τη σχέση του ανθρώπου με τα ζώα: Το ζώο δεν υπηρετεί πλέον τον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος έχει γίνει ο υπηρέτης και ο δούλος του ζώου. Η καθημερινότητά του είναι συνυφασμένη και ταυτισμένη με τα ζώα. Ζει, αναπνέει, κινείται και εργάζεται πώς να φροντίσει τις γάτες ή τους σκύλους του. Το σύνθημά του: **«Πρώτα τα ΖΩΑ και μετά ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ».**

Συναντάς ένα προσφιλές σου πρόσωπο, ή του τηλεφωνείς για να μάθεις τι κάνει και αντί να σου απαντήσει, πώς είναι η υγεία του, ή τι κάνει η οικογένειά του, ή εάν έχει προβλήματα στη δουλειά του ή σε κάποιο άλλο τομέα της καθημερινότητάς του, η πρώτη του απάντηση που βγαίνει **αυθόρμητα** από μέσα του είναι:

- «Είμαι καλά, εγώ και τα **ζώα** μου!».
- «Τι να κάνω, συνέχεια αγωνίζομαι για τις **γάτες** μου, κουράστηκα, γιατί πήγα σε πέντε διαφορετικά καταστήματα για να βρω την τροφή τους!».
- «Είμαι καλά, ευτυχώς που έχω τα **ζωάκια** μου στο σπίτι και με συντροφεύουν, βλέπεις τα ζώα δεν σου κάνουν κακό, ενώ οι άνθρωποι μόνο θλίψη και πόνο σου προκαλούν!»
- «Τι να κάνω, έχω κουραστεί και δεν μπορώ να πάω κάπου, γιατί δεν έχω που να αφήσω τα **ζώα** μου!».

Ο άνθρωπος, που έχει δώσει στον εαυτό του τον τίτλο του **«φιλόζωου»** και αυτό το θεωρεί τίτλο τιμής, στην πραγματικότητα δεν ΑΓΑΠΑ τα ζώα με φυσιολογικό και υγιή τρόπο, όπως θα έπρεπε, αλλά τα ΛΑΤΡΕΥΕΙ με έναν τέτοιο τρόπο, που τα ζώα έχουν γίνει το κέντρο της ζωής του. Υπάρχει σαφής διαχωρισμός μεταξύ **«αγάπης»** και **«λατρείας»**. Η λατρεία είναι όρος που αποδίδει τη σχέση του ανθρώπου με το Θεό, γιατί μόνο στο Θεό, εν Χριστώ Ιησού, ανήκει η λατρεία. Ο όρος «λατρεία» είναι ένας καθαρά θρησκευτικός και θεολογικός όρος, σε όλες τις θρησκείες και σε όλα τα έθνη.

Μέσα στην Αγία Γραφή αναφέρεται ότι κάθε μορφή λατρείας είναι ενώπιον του Θεού **Είδωλο-Λατρεία**, γιατί ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑ τη λατρεία του ενός και μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει με κάτι άλλο και αυτό το «άλλο» παίρνει τη θέση της λατρείας που ανήκει στο δημιουργό μας, που είναι και δικός μας και των ζώων και όλης της φύσης. Όταν ο άνθρωπος είναι **«φιλόΖΩΟΣ»** και όχι **«φιλόΘΕΟΣ»**, έχει πάρει λάθος πνευματική πορεία, γεγονός που τον οδηγεί σε αδιέξοδα και η ζωή του είναι συνέχεια κάτω από πίεση και το κενό της καρδιάς του δεν μπορεί να γεμίσει.

Κάνοντας μία έρευνα στο διαδίκτυο διαπίστωσα ότι αυτός είναι και ο προβληματισμός πολλών ανθρώπων, οι οποίοι βλέπουν να έχει αλλοιωθεί η κοινωνική δομή, να έχουν αποδυναμωθεί οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων, να έχουν αντικατασταθεί οι ηθικές αξίες και να έχει «γεννηθεί» μια νέα θρησκεία, που πολλοί της έχουν δώσει την ονομασία **«ζώο-υστερία»**, καθόσον οι λάτρες της

θηρσκείας αυτής εκφράζουν την υποτιθέμενη αγάπη τους για τα ζώα με ενέργειες που χαρακτηρίζονται **ως ψυχωτικές** και για τις οποίες θα αναφερθούμε παρακάτω, δεν ενδιαφέρονται για τους γύρω τους και όσοι δεν ταυτίζονται με τα δικά τους ενδιαφέροντα, απορρίπτονται, με αποτέλεσμα τα πάντα να κινούνται γύρω από το «εγώ» τους, γύρω από τον εαυτό τους.

Πιστεύω πως ο όρος «ζώο-υστερία», που έχει αποδοθεί στους μη φυσιολογικούς «φιλόζωους» είναι εύστοχος, εάν αναλογισθούμε ότι η ζωή τους χαρακτηρίζεται από μια σειρά αντιφατικών και παράδοξων αντικοινωνικών ενεργειών:

Διαμαρτύρονται όταν υπάρχει κάποιο μεμονωμένο περιστατικό κακοποίησης ζώου, αλλά κωφεύουν στα μαζικά βασανιστήρια ζώων που γίνονται στις τεράστιες μονάδες, στις οποίες (με σκοπό το κέρδος) όχι μόνο βασανίζουν και σκοτώνουν ζώα, αλλά επεμβαίνουν και στο dna τους με χιλιάδες φάρμακα και χημείες, ώστε να γίνουν πιο παραγωγικά για τον καταναλωτή.

Διακηρύττουν ότι αγαπούν τα ζώα και ότι δεν πρέπει να κακοποιούνται, αλλά δεν διαμαρτύρονται για τα εκατομμύρια θύματα των πολέμων, για τα αθώα μικρά παιδιά που δολοφονούνται και βασανίζονται στις εμπόλεμες και μη ζώνες, για τις γυναίκες που πέφτουν θύματα βιασμού, κακοποίησης και δολοφονίας και για όλους εκείνους τους ανθρώπους, που βρήκαν τραγικό θάνατο από το όπλο ενός αδίστακτου κακοποιού.

Μάχονται για τα «δικαιώματα» των ζώων, αλλά την ίδια στιγμή οι ίδιοι καταπατούν τα δικαιώματα των ζώων, όταν τους στερούν την ελευθερία τους και το φυσικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ο πάνσοφος Θεός τα έχει θέσει και τα κλείνουν μέσα σε ένα σπίτι (δωμάτιο), ή μέσα σε ένα μικρό κουτί (σπίτι σκύλου, κλπ).

Διαμαρτυρήθηκαν υπερβολικά έντονα, όταν τα ΜΜΕ μετέδωσαν ότι ένα άτομο, αγκαλιά με το σκυλάκι του, έπεσε από τον τρίτο όροφο και σκοτώθηκαν. Διαμαρτυρήθηκαν για το «κακόμοιρο» ζωάκι, αλλά αδιαφόρησαν για την ανθρώπινη ζωή, δικαιολογώντας την πράξη τους ότι «αφού ήταν ψυχασθενής, αυτό αργά ή γρήγορα θα συνέβαινε, αλλά τι έφταιγε το ζωάκι;».

Διακηρύττουν οι «φιλόζωοι» ότι τα ζώα δεν σε πειράζουν, εάν δεν τα πειράξεις, αλλά όταν ακούγονται από τα ΜΜΕ τραγικά περιστατικά με επιθέσεις σκύλων κατά παιδιών σωπαίνουν, γιατί δεν δίνουν καμιά αξία στην ανθρώπινη ζωή. Τι έκαναν, όταν στην περιοχή της Θεσσαλονίκης ένας άγριος σκύλος έστειλε στο νοσοκομείο 9 άτομα; «Αφού, δεν πέθαναν, δεν έπαθαν και τίποτα!!». Αυτό ήταν το σχόλιό τους.

Διακηρύττουν ότι αγαπούν τα ζώα, αλλά οι οικονομικά ευκατάστατες κυρίες, πολύ εύκολα χρησιμοποιούν την πανάκριβη γούνα κάποιου ζώου. Άρα εδώ έχουμε υποκρισία, δεν είναι «φιλόζωοι», δηλαδή «φίλοι όλων των ζώων», αλλά είναι μόνο «σκυλόφιλοι», είναι φίλοι μόνο των σκύλων (και των γατιών), αφού αδιαφορούν για τα δικαιώματα των άλλων ζώων. Όταν το 2017 οικολογικές οργανώσεις διαμαρτυρήθηκαν με μεγάλες συγκεντρώσεις για τη ρύπανση του περιβάλλοντος από τις εξορύξεις χρυσού στη Χαλκιδική, που το γεγονός αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μολύνει ζώα και ανθρώπους και το περιβάλλον, οι φιλοζωικές οργανώσεις είχαν γίνει «άφαντες», καμιά δεν συμμετείχε στις κινητοποιήσεις.

Είναι αυτονόητο ότι όλοι, όσοι αγαπούν τα ζώα, **δεν ανήκουν σε αυτή την κατηγορία**, αυτό θα ήταν μεγάλο λάθος και απόπειρα να το ισχυριστεί κάποιος. Εδώ αναφερόμαστε ειδικά σε αυτούς που αγαπούν τα ζώα με λάθος τρόπο, που ο τρόπος αυτός εκφράζεται με αρρωστημένο πάθος και δεν αναφερόμαστε **γενικά** στο σύνολο των ανθρώπων που έχουν υγιή σχέση με τα ζώα.

Είναι ευτύχημα ότι η πλειοψηφία των ανθρώπων έχει υγιή σχέση με τα ζώα, αλλά η λάθος θέση μιας μικρής μειοψηφίας, να αμαυρώνει την εικόνα της τόσο όμορφης σχέσης του ανθρώπου με τα ζώα, με αποτέλεσμα στις περιπτώσεις που υπάρχουν ακραίες καταστάσεις, να γενικεύονται και να παρουσιάζεται προς τα έξω μια λάθος εικόνα, η οποία δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

... /// ...

Μέρος ΔΕΥΤΕΡΟ Η ΚΟΡΩΝΙΔΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

1. Ο άνθρωπος είναι η κορωνίδα της δημιουργίας του Θεού, τον δημιούργησε **«κατά την εικόνα Του»**, που σημαίνει ότι του έδωσε τις δικές Του θείες ιδιότητες: *«Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' ΕΙΚΟΝΑ εαυτού· κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν· άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς»* (Γένεσις Α:27). Ο απώτερος σκοπός του Θεού είναι να τον κάνει και **«κατά την ομοίωσή Του»**, να γίνει ΟΜΟΙΟΣ με Αυτόν. Ο απόστολος Ιωάννης γράφει: *«Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν είσθαι· εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι ΟΜΟΙΟΙ με Αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί Αυτόν καθώς είναι. Θα είμαστε ΟΜΟΙΟΙ μ' Αυτόν· επειδή θα Τον δούμε καθώς είναι»* (Α' Ιωάννου Γ:2).

Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο: **(1) Κυριαρχικά δικαιώματα** επάνω σε ολόκληρη της δημιουργία Του (Γένεσις Α:28), δικαιώματα τα οποία αργότερα, παρακούοντας το Θεό, τα έχασε. **(2) Την ελευθερία εκλογής**, του έδωσε δηλαδή την ελεύθερη βούληση, ώστε να μπορεί να εκλέγει το καλό ή το κακό, να μπορεί να δέχεται και να απορρίπτει, ιδιότητα την οποία στερούνται τα ζώα και κάνει τον άνθρωπο να ξεχωρίζει απ' όλη την υπόλοιπη δημιουργία. **(3) Το Πνεύμα Του**, το οποίο δεν έχουν τα ζώα: *«Και ενεφύσησεν εις τους μυκτήρας αυτού πνοήν ζωής»*. Όλος ο οργανικός κόσμος στην ξηρά, στη θάλασσα και στον αέρα ζει, αναπτύσσεται, πεθαίνει και εξαφανίζεται. Ο άνθρωπος όμως όταν πεθαίνει δεν εξαφανίζεται, αλλά το μεν σώμα του επιστρέφει στη γη από την οποία προήλθε και στην οποία θα παραμείνει μέχρι την ανάσταση των νεκρών, το δε πνεύμα Του επιστρέφει στο δημιουργό Του, ο οποίος και του το έδωσε.

2. Ο άνθρωπος σαν οντότητα αντιπροσωπεύει το Θεό. Ένα ζώο (οποιοδήποτε ζώο), δεν μπορεί να αντιπροσωπεύει το Θεό, αλλά μόνον ο άνθρωπος, γιατί αυτός στέκεται **όρθιος**, είναι οντότητα υψηλού επιπέδου, μπορεί να επικοινωνεί με **έναρθρο λόγο**, να σκέφτεται, να αγαπά, να εκφράζει τα συναισθήματά του, έχει **λογική** και γενικά ο άνθρωπος προΐσταται επάνω σε όλη τη δημιουργία του Θεού και ηγεμονεύει επ' αυτής.

Αντιπροσωπεύοντας ο άνθρωπος το Θεό, μπορεί να δημιουργήσει, να γίνει αρχή κίνησης, να κάνει πράγματα να συμβούν και τα πράγματα αυτά στη συνέχεια να τον υπηρετούν και γενικά να εργάζονται γι' αυτόν.

Ο άνθρωπος πλάστηκε με δόξα και τιμή και ο σκοπός του εδώ στη γη είναι να φανερώνει το δημιουργό Του, τον έκανε κύριο επάνω στα έργα Του: *(Σν) έκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, με ΔΟΞΑΝ και ΤΙΜΗΝ εστεφάνωσας αυτόν και κατέστησας αυτόν επί τα έργα των χειρών σου»* (Εβραίους Β:7, Ψαλμός Η:5). Ο Θεός προορίζει τον άνθρωπο για δόξα στον ουρανό, τον προορίζει να καθίσει μέσα στο θρόνο Του, όπως κάθισε και ο Ιησούς: Την υπόσχεση αυτή, τη δίνει και ο ίδιος ο Ιησούς, λέγοντας: *«Όποιος νικάει, θα του δώσω να καθήσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι Εγώ νίκησα, και κάθησα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του»* (Αποκάλυψη Γ:21). Αυτός είναι ο ύψιστος και ενδοξότερος σκοπός που ο Θεός έχει θέσει για τον άνθρωπο, να γίνει δηλαδή «ένα» με Αυτόν.

3. Ο Θεός **δοξάζεται** δια μέσου του ανθρώπου, ή με μια διαφορετική έκφραση **ο άνθρωπος δοξάζει το Θεό**, που σημαίνει ότι δείχνει το Θεό στους γύρω του, δείχνει τις ιδιότητες του Θεού και προβάλλει το Θεό μέσα στη ζωή του. Ο άνθρωπος είναι ο αγωγός των ιδιοτήτων του Θεού, της αγάπης Του, της δικαιοσύνης Του, της αγιότητάς Του, της φιλευσπλαχνίας Του, της ηθικής ωραιότητας και ομορφιάς Του, κλπ. Κατ' αυτόν τον τρόπο ο άνθρωπος (το δημιούργημα του Θεού) σαν ένα κάτοπτρο αντανακλά και διοχετεύει τις ιδιότητες του Θεού στον κόσμο.

Όλα τα παραπάνω κάνει ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ και όχι τα ΖΩΑ. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι ο Θεός είπε στον Αδάμ να δώσει σε κάθε ζώο και το **όνομά** του και το όνομα είναι αυτό που φανερώνει τις ιδιότητες του κάθε ζώου και ο Αδάμ είχε τη σοφία από το Θεό να γνωρίζει τα χαρακτηριστικά και τις ιδιότητες του κάθε ζώου, ώστε το όνομα που θα έδινε να απεικόνιζε την πραγματικότητα: *«Έπλασε δε Κύριος ο Θεός εκ της γης πάντα τα ΖΩΑ του αγρού και πάντα τα ΠΕΤΕΙΝΑ του ουρανού, και έφερεν αυτά προς τον Αδάμ, διά να ίδη πως να ονομάση αυτά· και ό,τι όνομα ήθελε δώσει ο Αδάμ εις παν έμψυχον, τούτο να ήναι το όνομα αυτού. Και έδωκεν ο*

Αδάμ ονόματα εις πάντα τα κτήνη και εις τα πτηνά του ουρανού και εις πάντα τα ζώα του αγρού» (Γένεσις Β:19-20).

4. Ο Θεός μέσα σε 6 ημέρες δημιούργησε τον κόσμο και την 7η αναπαύθηκε από όλα τα έργα Του.

- Την **5η** ημέρα δημιούργησε τα **ψάρια** και γενικά ότι κινείται στη θάλασσα και τα **πτερινά** του ουρανού (Γένεσις Α:20-23).
- Την **6η** ημέρα δημιούργησε τα **ζώα** και γενικά ότι κινείται στη γη και την ίδια ημέρα δημιούργησε και τον **άνθρωπο** (Γένεσις Α:24-26), στον οποίο έδωσε την ΠΛΗΡΗ ΕΞΟΥΣΙΑ επάνω σε όλο το ζωικό βασίλειο.

Όταν ο Θεός έπλασε τον Αδάμ και την Εύα, τους ευλόγησε και τους είπε: *«Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε την γην και ΚΥΡΙΑΥΣΑΤΕ αυτήν, και ΕΞΟΥΣΙΑΖΕΤΕ επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πτερινών του ουρανού και επί παντός ζώου κινουμένου επί της γης»* (Γένεσις Α:28). Ο άνθρωπος είναι η κορωνίδα της δημιουργίας του Θεού και τον έκανε κύριο επάνω στη δημιουργία Του. Όταν αργότερα ο Αδάμ και η Εύα παράκουσαν στην εντολή του Θεού και αμάρτησαν, ο άνθρωπος έχασε τα κυριαρχικά δικαιώματά του και μέσα σε αυτά ήταν και η εξουσία του επάνω στα ζώα. Ενώ πριν, μέσα στον κήπο της Εδέμ, ζούσε ειρηνικά και φιλικά με όλα τα ζώα (λιοντάρια, τίγρεις, ελέφαντες, άλογα, σκύλους, κλπ) και ήταν ο κυρίαρχος, τώρα έπρεπε να αγωνιστεί για να το αποδείξει αυτό και ζούσε με το φόβο των ζώων.

Όταν ο Νώε και η οικογένειά του βγήκαν από την κιβωτό, μετά τον κατακλυσμό που κατέστρεψε παν ένψυχο επί της γης, ο Θεός τους ευλόγησε και τους είπε: *«Και ευλόγησεν ο Θεός τον Νώε και τους υιούς αυτού· και είπε προς αυτούς, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, και γεμίσατε την γήν· και ο ΦΟΒΟΣ σας και ο ΤΡΟΜΟΣ σας θέλει είσθαι επί πάντα τα ζώα της γης, και επί πάντα τα πτηνά του ουρανού, επί παν ό,τι έρπει επί της γης, και επί πάντας τους ιχθύας της θαλάσσης· εις τας χείρας σας εδόθησαν»* (Γένεσις Θ:1-2).

Εδώ στα λόγια του Θεού υπάρχει μια σημαντική λεπτομέρεια, η οποία είναι μέσα στη φράση *«εις τας χείρας σας εδόθησαν»*, που δείχνει ότι ο Θεός, με έμμεσο τρόπο δίνει πάλι στον άνθρωπο τα

κυριαρχικά δικαιώματα επάνω στα ζώα, αλλά τώρα όμως θα έπρεπε να τα διεκδικήσει. Ο άνθρωπος ήταν και είναι η κορωνίδα της δημιουργίας του Θεού και κάτω από τα πόδια του υπέταξε τη δημιουργία Του και αυτό θα ακολουθεί τον άνθρωπο σε όλη την πορεία της ζωής του και είναι κάτι που τον κάνει ξεχωριστό από όλη τη λοιπή δημιουργία του Θεού. Αυτό το επιβεβαιώνει και ο Δαβίδ πολλά χρόνια αργότερα, λέγοντας: *«Κατέστησας αυτόν κύριον επί τα έργα των χειρών σου· ΠΑΝΤΑ ΥΠΕΤΑΞΑΣ υποκάτω των ποδών αυτού· πάντα τα πρόβατα και τους βόας, έτι δε και τα ζώα του αγρού»* (Ψαλμός Η:6-7). Ο άνθρωπος έγινε για να τον υπηρετούν τα ζώα και όχι αυτός να είναι ο υπηρέτης και ο δούλος των ζώων, όπως θα δούμε στη συνέχεια ότι έχει γίνει στις ημέρες μας.

... / / / ...

Μέρος ΤΡΙΤΟ

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ (ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ) ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Η ειδοποιός διαφορά μεταξύ ανθρώπου και ζώων είναι ότι ο άνθρωπος έχει από το Θεό «**πνοήν ζωής**» (Γένεσις Β:7), ενώ τα ζώα αναφέρεται ότι έχουν δημιουργηθεί ως «**ψυχήν ζώσαν /έμψυχα ζώα**» (Γένεσις Α:24). Ο άνθρωπος έχει ΣΩΜΑ - ΨΥΧΗ - ΠΝΕΥΜΑ και ζει αιώνια και μετά το θάνατό του, ενώ τα ζώα, έχουν ΣΩΜΑ και ΨΥΧΗ (δεν έχουν μέσα τους την «πνοή ζωής») και δεν έχουν αιωνιότητα.

Ο Θεός δημιούργησε τα ζώα για πολλούς λόγους (υλικούς, πνευματικούς, κλπ), αλλά εδώ θα αναφέρουμε μόνο δύο βασικές περιπτώσεις, που έχουν άμεση σχέση με το θέμα μας:

(α) Για να υπηρετούν τον άνθρωπο με οποιοδήποτε τρόπο (εργασίες, συντροφιά, κλπ) και για να χρησιμεύουν **ως τροφή του**, όσα βέβαια από αυτά είναι «καθαρά» και τρώγονται (βλ. Λευιτικό, κεφ. ΙΑ'), γιατί δεν είναι όλα για τροφή, όπως για παράδειγμα οι λύκοι, οι ύαινες, τα φίδια, οι σκορπιοί, κλπ.

(β) Για να είναι «τύποι» και «συμβολισμοί» πνευματικών καταστάσεων και αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία να το προσέξει αυτός που εκζητεί την αλήθεια του Λόγου του Θεού, γιατί μέσα από τους συμβολισμούς αποκαλύπτονται αιώνιες αλήθειες του Θεού, που έχουν σχέση με το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου, πριν ακόμα δημιουργηθεί ο κόσμος, καθώς και με τον πνευματικό πόλεμο που διεξάγει καθημερινά ο πιστός κατά των πονηρών δυνάμεων. Παρακάτω θα αναφερθεί η τυπολογία (ο συμβολισμός) αρκετών ζώων, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση σε αυτό, καθόσον μέσα από τους συμβολισμούς βλέπουμε το βάθος της σοφίας του Θεού και την αγάπη που έχει για τον άνθρωπο, την κορωνίδα της δημιουργίας του, τον οποίο προορίζει για τιμή και δόξα:

- **ΑΡΝΙ:** Συμβολίζει τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι «*το Αρνίον το εσφαγμένον προ καταβολής κόσμου*» (βλ. Ησαΐας ΝΓ:7, Ιωάννης Α:29,36, Α' Πέτρου Α:19, Αποκάλυψη Ε:6,12, κλπ).
- **ΛΙΟΝΤΑΡΙ:** Ο «βασιλιάς» των ζώων, συμβολίζει επίσης τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι ο «*Λέων εκ της φυλής του Ιούδα*»

(βλ. Γένεσις ΜΘ:9-10, Εβραΐους Ζ:14, Αποκάλυψη Ε:5,12, κλπ).

- **ΨΑΡΙΑ:** Συμβολίζουν τους πιστούς. Ο Ιησούς είχε πει στους μαθητές Του, ότι θα τους κάνει ψαράδες ανθρώπων: «*Έλθετε οπίσω μου και θέλω σας κάμει αλιείς ανθρώπων*» (βλ. Ματθαίος Δ:19, Μάρκος Α:17, κλπ). Το ψάρι ήταν και ένα από τα σύμβολα της πρώτης αποστολικής εκκλησίας, καθόσον τα 5 γράμματα της αρχαίας Ελληνικής λέξης «**Ι.Χ.Θ.Υ.Σ**» σημαίνουν «**Ιησούς Χριστός, Θεού Υιός, Σωτήρ**»).
- **ΑΕΤΟΣ:** Ο «βασιλιάς» των πτηνών, συμβολίζει τους πιστούς και ειδικότερα την αρπαγή της εκκλησίας, αλλά συμβολίζει και την πνευματική ανανέωση του πιστού: «*Αλλ' οι προσμένοντες τον Κύριον θέλουσιν ανανεώσει την δύναμιν αυτών· θέλουσιν αναβή με πτέρυγας ως ΑΕΤΟΙ· θέλουσι τρέξει και δεν θέλουσιν αποκάμει· θέλουσι περιπατήσει και δεν θέλουσιν ατονήσει*» (Ησαΐας Μ:31, Ψαλμός ΡΓ:3, κλπ).
- **ΦΙΔΙ:** Σύμβολο του Διαβόλου, που με τη μορφή αυτή εξαπάτησε την Εύα μέσα στον Κήπο της Εδέμ. Ο συμβολισμός αυτός, αναφέρεται συχνά μέσα στην Αγία Γραφή: «*Και ερρίφθη ο δράκων ο μέγας, ο ΟΦΙΣ ο αρχαίος, ο καλούμενος ΔΙΑΒΟΛΟΣ και ο ΣΑΤΑΝΑΣ, ο πλανών την οικουμένην όλην...*» (βλ. Αποκάλυψη ΙΒ:9, Κ:2, Γένεσις Γ:1-4, κλπ). Ο Διάβολος συμβολίζεται και με **ΔΡΑΚΟΝΤΑ**, ζώα που σήμερα δεν υπάρχουν.
- **ΛΥΚΟΣ:** Συμβολίζει τους ψευδοπροφήτες, που χαρακτηρίζονται από υποκρισία και απάτη. Είναι «τύπος» των ανθρώπων που παρουσιάζονται ως αθώα πρόβατα, αλλά είναι λύκοι με ένδυμα προβάτου, ανθρώπων με μοχθηρία και κακία: «*Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, έσωθεν όμως είναι λύκοι άρπαγες*» (βλ. Ματθαίος Δ:15, Ι':16, Πράξεις Αποστόλων Κ:29, κλπ).
- **ΑΛΕΠΟΥ:** Οι **αλώπεκες** (όπως αναφέρονται στη Βίβλο), συμβολίζουν τον πονηρό άνθρωπο: «*Πιάσατε εις ημάς τας αλώπεκας, τας μικράς αλώπεκας, αίτινες αφανίζουσι τας αμπέλους*» (βλ. Άσμα Ασμάτων Β:15, Θρήνοι Ιερεμίου Ε:18, Ιεζεκιήλ ΙΓ:4, Ματθαίος Η:20, Λουκάς Θ:58, κλπ).

- **ΧΟΙΡΟΙ:** Ο χοίρος (γουρούνι) σύμφωνα με το Λευιτικό ΙΑ:7 είναι ακάθαρτο ζώο και συμβολίζει την αμαρτία και την πνευματική ακαθαρσία (βλ. Λουκάς Η:33 & ΙΕ:15, Μάρκος Ε:12-24, Β' Πέτρου Β:22, κλπ).
- **ΤΣΑΚΑΛΙΑ (ΘΩΞΣ):** Είναι σύμβολο (τύπος) του μοχθηρού και κακού ανθρώπου. Είναι ένα σύμβολο συνώνυμο του λύκου (βλ. Ησαΐας ΙΓ:22 & ΜΓ:20, Ιερεμίας ΙΔ:6, κλπ).
- **ΚΥΝΕΣ (ΣΚΥΛΟΙ):** Πολύ συνηθισμένο γεγονός να βρίσκουμε στη Βίβλο παραλληλισμούς ανθρώπων με **κύνες** (σκύλους) και μάλιστα σε μία περίπτωση ο Ησαΐας τους αποκαλεί "**αδηφάγους**" (βλ. Ησαΐας Νς':10, Νθ:6,14, Παροιμίες Κς':11, Εκκλησιαστής Θ:4, Β' Πέτρου Β:22, Αποκάλυψη ΚΒ:15, κλπ). Ο σκύλος (κύων) συμβολίζει και τον αποστάτη άνθρωπο, αυτόν που είχε προσωπική γνωριμία με το Θεό, είχε επίγνωση του Λόγου Του, αλλά στράφηκε προς τα πίσω, γύρισε στην παλιά του ζωή, πριν γνωρίσει τον Κύριο και τότε τα έσχατα έγιναν χειρότερα των πρώτων: *«Επειδή εάν αφού απέφυγον τα μολύσματα του κόσμου διά της επιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος Ιησού Χριστού, ενεπλήχθησαν πάλιν εις ταύτα και νικούνται, έγιναν εις αυτούς τα έσχατα χειρότερα των πρώτων. Επειδή καλήτερον ήτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι την οδόν της δικαιοσύνης, παρά αφού εγνώρισαν να επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς αγίας εντολής. Συνέβη δε εις αυτούς το της αληθινής παροιμίας, **Ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού εξέρασμα, και, Ο χοίρος λουσθείς επέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου**»* (Β' Πέτρου Β:20-22).
- **ΠΕΤΕΙΝΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ:** Συμβολίζουν τα δαιμόνια που τρώνε μέσα από τις καρδιές των ανθρώπων το σπόρο του Λόγου του Θεού και αυτό το βλέπουμε πολύ καθαρά στην παραβολή του σπορέα: *«Εξήλθεν ο σπείρων, διά να σπείρη τον σπόρον αυτού. Και ενώ έσπειρεν, άλλο μεν έπεσε παρά την οδόν και κατεπατήθη, και τα πετεινά του ουρανού κατέφαγον αυτό»* (βλ. Λουκάς Η:5, ΙΓ:19, Πράξεις Ι':12, ΙΑ:6, κλπ).
- **ΙΠΠΟΣ & ΟΝΟΣ:** Το άλογο (ίππος) είναι σύμβολο δύναμης, νίκης και θριάμβου, σε αντίθεση με το γαϊδουράκι (όνος) που

είναι σύμβολο ταπείνωσης. Ο Ιησούς στις 10 του μήνα Νισάν, 4 ημέρες πριν σταυρωθεί, μπήκε στην Ιερουσαλήμ όχι με άλογο, αλλά *«καθήμενος επί πώλου όνου»* (βλ. Ιωάννης ΙΒ:15, Ζαχαρίας Θ:9, κλπ), μπήκε, ταπεινός και απλός, καθισμένος επάνω σε ένα γαϊδουράκι. Ο ίδιος δεν έδωσε θριαμβευτικό χαρακτήρα στην είσοδό Του, γιατί δεν είχε τελειώσει ακόμα το έργο για το οποίο απεστάλη από τον Πατέρα, παρ' όλο που ο λαός αλάλαζε και του έστρωνε δάφνες με αποτέλεσμα να σεισθεί ολόκληρη η Ιερουσαλήμ και όλοι ρωτούσαν *«Τις είναι ούτος;»* (Ματθαίος ΚΑ:10). Δεν θα συμβεί όμως το ίδιο κατά τη 2^η ένδοξη έλευσή Του, όπου θα έρθει θριαμβευτικά, καθήμενος επάνω σε **«ίππων λευκόν»**, αλλά και τα στρατεύματα που θα Τον ακολουθούν θα είναι επάνω σε **«ίππους λευκούς»** (Αποκάλυψη Ιθ:11-16).

- **ΜΟΣΧΑΡΙ (ΔΑΜΑΛΗ):** Το μοσχάρι, ως αρσενικό, είναι σύμβολο του **Ιησού**, ως θηλυκό, με την ονομασία δάμαλη, συμβολίζει την **εκκλησία**. Εδώ έχουμε ταύτιση του ΝΥΜΦΙΟΥ Ιησού με τη ΝΥΜΦΗ εκκλησία Του. Ο Θεός, θέλοντας να κάνει με τον Αβραάμ διαθήκη - συμφωνία, του είπε να πάρει και να θυσιάσει **5 ζώα**: *«Και είπε προς αυτόν, Λάβε μοι δάμαλιν τριών ετών, και αίγα τριών ετών, και κριόν τριών ετών, και τρυγόνα, και περιστεράν»* (Γένεσις ΙΕ:9). Ο αριθμός «πέντε» μέσα στη Αγία Γραφή συμβολίζει τη «χάρη του Θεού». Επειδή ο άνθρωπος δείχνει απιστία προς το Θεό, Αυτός για να επιβεβαιώσει το Λόγο Του κάνει χάρη στον άνθρωπο και συνάπτει μαζί του διαθήκη. Εδώ έχουμε **4** θηλυκά ζώα (δάμαλη, αίγα, τρυγόνα, περιστέρι) και **1** αρσενικό ζώο (κριάρι). Η **δάμαλη** συμβολίζει την εκκλησία, η **κατσικά** (αίγα) είναι σύμβολο της αμαρτωλής φύσης του ανθρώπου, σε αντίθεση με το **πρόβατο** που είναι σύμβολο αθωότητας. Το **αρσενικό κριάρι** είναι αυτό που οδηγεί τα πρόβατα και εδώ συμβολίζει τον Ιησού που οδηγεί την εκκλησία Του.
- **ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ:** Το περιστέρι είναι σύμβολο αγνότητας και αθωότητας, αλλά μέσα στη Βίβλο έχει πολλούς τύπους. Είναι σύμβολο: **1. ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ:** *«Ιδού Εγώ αποστέλλω υμάς ως*

πρόβατα εν μέσω λύκων γίνεσθε ...ακέραιοι ως αι περιστέραί» (Ματθαίος Ι':16 /αρχ.κείμενο). **2.** ΑΡΠΑΓΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ: «*Τίνες είναι οι πετώμενοι ως νέφη και ως περιστέραί εις τας θυρίδας αυτών;*» (Ησαΐας Ξ:8). **3.** Του ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, το οποίο κατοίκησε εν Χριστώ Ιησού, στον Ιορδάνη ποταμό «*Και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ενθός από του ύδατος· και ιδού, ηνοίχθησαν εις αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού καταβαίνον ως ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ και ερχόμενον επ' Αυτόν*» (Ματθαίος). **4.** Της ΝΥΜΦΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ του Ιησού: «*Ιδού, είσαι ωραία, αγαπητή μου· ιδού, είσαι ωραία· οι οφθαλμοί σου είναι ως περιστέρων*» (Άσμα Ασμάτων Α:15).

- **ΤΑ 4 ΘΗΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ:** Ο προφήτης Δανιήλ είδε σε όραμα 4 θηρία, τα οποία ήταν **ΛΕΩΝ** με πτέρυγες αετού, **ΑΡΚΤΟΣ**, **ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΙΣ** και ένα **ΤΡΟΜΕΡΟ ΘΗΡΙΟ** που δεν είχε κάποια μορφή γνωστού ζώου, αλλά είχε δόντια σιδερένια και 10 κέρατα (Δανιήλ Ζ:4-7). Σύμφωνα με την ερμηνεία που έδωσε ο ίδιος ο Δανιήλ, σε συνδυασμό με το όραμα της «εικόνας ανθρώπου», που είχε ήδη δει (Δανιήλ Β:31-45), τα ζώα αυτά αντιπροσώπευαν 4 ισχυρές παγκόσμιες αυτοκρατορίες, οι οποίες κατά χρονολογική σειρά ήσαν: Βαβυλωνιακή (**ΛΙΟΝΤΑΡΙ**), Μηδοπερσική (**ΑΡΚΟΥΔΑ**), Ελληνική (**ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗ**) και Ρωμαϊκή αυτοκρατορία (**ΘΗΡΙΟ ΜΕ 10 ΚΕΡΑΤΑ**). ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο: «**ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ**»
- **ΤΑ 4 ΖΩΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ:** Ο Ιωάννης βλέπει σε όραση στο μέσον και γύρω από το θρόνο του Θεού να υπάρχουν 4 ζώα: «*Και εν τω μέσω του θρόνου και κύκλω του θρόνου (ήτο) τέσσαρα ζώα γέμοντα οφθαλμών έμπροσθεν και όπισθεν. Και το ζών το πρώτον ήτο όμοιον με λέοντα, και το δεύτερον ζών όμοιον με μοσχάριον, και το τρίτον ζών είχε το πρόσωπον ως άνθρωπος, και το τέταρτον ζών ήτο όμοιον με αετόν πετώμενον*» (Αποκάλυψη Δ:6-7). Τα 4 ζώα με μορφή ΛΕΟΝΤΟΣ, ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ, ΑΝΘΡΩΠΟΥ και ΑΕΤΟΥ, συμβολίζουν τον Ιησού Χριστό.
- **ΖΩΑ, ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ:** Ο Θεός στο βιβλίο του

Λευιτικού, κεφ.ΙΑ, διαχωρίζει τα ζώα σε **καθαρά**, τα οποία τρώγονται από τον άνθρωπο και σε **ακάθαρτα**, τα οποία δεν τρώγονται. Ο απόστολος Πέτρος, μερικά χρόνια αργότερα μετά την Πεντηκοστή, ενώ προσευχόταν είδε σε όραση το Θεό να του κατεβάζει από τον ουρανό ένα σκεύος, σαν ένα μεγάλο σεντόνι, μέσα στο οποίο υπήρχαν όλα τα ακάθαρτα ζώα της γης και άκουσε το Θεό να του λέγει «*Σφάξον και φάγε*» (Πράξεις Ι':9-33). Ο Θεός αποκάλυψε στον Πέτρο ότι τα ΑΚΑΘΑΡΤΑ ζώα συμβολίζουν τους εθνικούς, τα **ειδωλολατρικά έθνη**, στα οποία έπρεπε να κηρυχτεί το ευαγγέλιο της σωτηρίας. Κατ' αντιδιαστολή, τα ΚΑΘΑΡΑ ζώα συμβολίζουν το **λαό Ισραήλ**. ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο: «**ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ**»

Μέσα από την τυπολογία των ζώων ο άνθρωπος μένει έκθαμβος μπροστά στη σοφία του Θεού και αναφωνεί: «*Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι κρίσεις Αυτού και ανεξιχνίαστοι αι οδοί Αυτού*» (Ρωμ.ΙΑ:33). «*Πόσον μεγάλα είναι τα έργα Σου, Κύριε· τα πάντα εν σοφία εποίησας· η γη είναι πλήρης των ποιημάτων Σου*» (Ψαλμός ΡΔ:24). Για το λόγο αυτό, ο άνθρωπος έχει μεγάλη ευθύνη όταν, αντί να λατρεύει το δημιουργό Του, λατρεύει τα δημιουργήματά Του (ζώα, ανθρώπους, κτίση, κλπ), με οποιαδήποτε μορφή και τρόπο και όταν υποβιβάζει τη λατρεία του Θεού και στην καρδιά του υψώνει άλλα «είδωλα».

Η πρώτη θέση σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής μας πρέπει να ανήκει στο Θεό. **Ας δώσουμε λοιπόν το τιμόνι της καρδιάς μας στον Ιησού να μας οδηγεί με ασφάλεια στη ζωή μας, να γίνει Αυτός ο κυβερνήτης της ζωής μας.** Όταν το κάνουμε αυτό, τότε είμαστε σίγουροι ότι θα υπάρχει σιγουριά και ασφάλεια σε όλη την πορεία μας, ο τιμονιέρης Ιησούς θα οδηγεί το πλοίο της ζωής μας μακριά από πνευματικά βράχια και σκοπέλους. Όταν ο Ιησούς είναι μέσα στο καράβι της ζωής μας, τότε το καράβι μας ποτέ-ποτέ δεν θα «βουλιάξει», όσες και τρικυμίες προβλημάτων σηκωθούν εναντίον μας.

... / / / ...

Μέρος ΤΕΤΑΡΤΟ Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΙΔΩΛΟ-ΛΑΤΡΕΙΑ

Ο σκοπός και το σχέδιο του Θεού για τον άνθρωπο είναι να γίνει «όμοιος» με Αυτόν, αλλά υπάρχει και ο Διάβολος με τις πονηρές σκοτεινές δυνάμεις του, που πάντοτε αντιμάχονται τα σχέδια του Θεού. Ο Διάβολος μισεί τον άνθρωπο και είναι **ανθρωποκτόνος** και ο στόχος του είναι να τον παρασύρει μακριά από το Θεό και να δίνει τη λατρεία του όχι στο δημιουργό Του, αλλά στα δημιουργήματά Του, θέλει να τον καταστρέψει. Ο Διάβολος είναι «ο πλανών την οικουμένην όλην» και «ο πατήρ του ψεύδους» (Ιωάννης Η:44) εξαπάτησε τον άνθρωπο, κάνοντάς τον να πιστέψει ότι ο Θεός δεν το αγαπά, ότι ο Θεός είναι υπεύθυνος για τις καταστροφές που γίνονται στον κόσμο, ότι ο Θεός είναι υπεύθυνος για την αδικία του κόσμου και στρέφει τον άνθρωπο μακριά από το Θεό, σε άλλες μορφές λατρείας.

Για τους ανθρώπους, σε όλους τους αιώνες, ο πειρασμός να έχουν άλλους "θεούς", εκτός από τον ΕΝΑ και ΜΟΝΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΘΕΟ, πάντα υπήρξε μεγαλύτερος, **παρά να γίνουν άθεοι**. Ίσως σήμερα ο πολιτισμένος άνθρωπος, που ζει στην ηλεκτρονική και διαστημική εποχή, να καυχιέται ότι δεν προσκυνά ψεύτικες αγαλμάτινες θεότητες, (ηγεμόνες, ανθρώπους, αντικείμενα, κλπ), αλλά έχει θεοποιήσει και προσκυνά το χρήμα, το αυτοκίνητο, την τηλεόραση, τη διασκέδαση, το ποδόσφαιρο, το ωραίο σπίτι, τη μόδα, την τεχνολογία, τον κινηματογράφο, τη μουσική, την επιτυχημένη καριέρα, την οικονομική άνεση και τόσα άλλα ευχάριστα που συμβαίνουν στην καθημερινή μας πορεία, τα οποία (διευκρινίζω) **δεν είναι αμαρτία**, όταν γίνονται από μια καρδιά που αγαπά τον Κύριο Ιησού και που πάντα πρώτα βάζει τι Αυτός θέλει από τη ζωή μας, **γίνονται όμως αμαρτία και ΕΙΔΩΛΑ**, όταν η καρδιά μας είναι κολλημένη ΜΟΝΟ σε αυτά και έχει απομακρυνθεί από το θέλημα του Θεού στη ζωή μας. Έχει παγιδευτεί ο άνθρωπος από τα υλικά πράγματα και έχει ξεχάσει ποιος είναι ο πραγματικά πνευματικός

σκοπός του σε αυτή τη ζωή, η οποία είναι ένας προθάλαμος για τη μέλλουσα αιώνια ζωή.

Εκτός από τα παραπάνω "είδωλα", που ο υλιστής άνθρωπος λατρεύει και προσκυνά, μέσα από τα τυποποιημένα πλέον θρησκευτικά συστήματα, προσκυνά ανθρώπους, πτηνά, ζώα και ερπετά: «**Και άλλαξαν την δόξαν του αφθάρτου Θεού εις ομοίωμα εικόνας φθαρτού ΑΝΘΡΩΠΟΥ και ΠΕΤΕΙΝΩΝ και ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ και ΕΡΠΕΤΩΝ**» (βλ. Ρωμαίους Α:21-23).

Η πτώση του ανθρώπου στην ειδωλολατρεία ξεκίνησε σε μια καταστροφική πορεία **αντίστροφη**. Είχε γνώση του Θεού που τον δημιούργησε, αλλά στην πορεία Τον εγκατέλειψε και στράφηκε σε άλλες πηγές λατρείας, κάθε φορά πιο ολισθηρές. Την πορεία του αυτή πολύ γλαφυρά περιγράφει ο απόστολος Παύλος, ο οποίος μας γνωρίζει ότι στην αρχή λάτρευε το **Θεό**, μετά τον **άνθρωπο**, δημιούργημα του Θεού, μετά έφυγε από τον άνθρωπο πήγε στο **ΖΩΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ**, όπου στην αρχή λάτρευε τα **ΠΕΤΕΙΝΑ** του ουρανού, μετά πήγε πιο χαμηλά λατρεύοντας τα **ζώα** και αργότερα ακόμα πιο χαμηλά άρχισε να λατρεύει τα **ερπετά**. Μία πορεία φθίνουσα, όπου ο άνθρωπος λάτρευσε την κτίση παρά τον κτίσαντα, ο οποίος είναι ευλογητός στους αιώνες: **Θεός - άνθρωπος - πετεινά του ουρανού - ζώα της γης - ερπετά**.

Στην αρχαιότητα, σχεδόν σε όλους τους λαούς (Αίγυπτος, Βαβυλώνα, κλπ), υπήρχαν θεότητες που εικονίζονταν με **ανθρωπόμορφα ζώα**, είχαν δηλαδή ανθρώπινο σώμα, αλλά το κεφάλι ήταν κάποιου ζώου ή πτηνού (σκύλος, λύκος, γεράκι. κλπ). Τα ζώα που παρίσταναν αυτές οι θεότητες ήταν ιερά και οι άνθρωποι τους έδιναν λατρεία και τιμή ακόμα και στην καθημερινότητά τους και δεν τα σκότωναν ή δεν τα κακοποιούσαν.

Σε άλλες περιπτώσεις οι θεότητες είχαν καθαρά τη μορφή μόνο του ζώου που λάτρευαν, όπως στην περίπτωση που οι Ισραηλίτες αμάρτησαν ενώπιον του Θεού και έφτιαξαν ένα **χρυσό μοσχάρι** για να το λατρεύουν, όταν ο Μωυσής είχε ανέβει στο όρος Σινά για να λάβει το νόμο του Θεού: «**Κατεσκεύασαν μόσχον εν Χωρήβ, και προσεκύνησαν το χωνευτόν και μετήλλαξαν την δόξαν αυτών εις ομοίωμα βοός τρώγοντος χόρτον. Ελησμόνησαν τον Θεόν τον σω-**

τήρα αυτών τον ποιήσαντα μεγαλεία εν Αιγύπτω" (Ψαλμός Ρς'/106:19-21). Προσκύνησαν ένα ανθρώπινο δημιούργημα δίνοντας τη δόξα όχι στο Θεό που τους δημιούργησε και τους έβγαλε από τη σκλαβιά της Αιγύπτου, αλλά σε ένα ομοίωμα ζώου, το οποίο τρώγει χορτάρι. Εάν αυτό το έκαναν τότε οι μονοθεϊστές Ιουδαίοι, τότε τι θα πρέπει να πούμε για το σημερινό άνθρωπο που ζει μέσα στη σύγχρονη "αίγυπτο" της αμαρτίας;

Σήμερα ο άνθρωπος καυχιέται ότι **δεν λατρεύει** τα ζώα με θεία τιμή, όπως έκαναν οι αρχαίοι πρόγονοί του, **ότι δεν είναι «ζωολάτρης»** (ειδωολάτρης), αλλά η καθημερινή πραγματικότητα και τα γεγονότα τον διαψεύδουν, καθόσον ο ίδιος έχει γίνει δούλος και υπηρέτης των ζώων, χωρίς να έχει καταλάβει πως αυτό έχει συμβεί και την όλη συμπεριφορά του τη θεωρεί φυσιολογική και ότι είναι μέσα στα πλαίσια μιας κοινωνίας που σέβεται το περιβάλλον και τα ζώα. Το απλό ερώτημα είναι, **πως μπορεί να χαρακτηριστεί φυσιολογική και υγιής μια συμπεριφορά**, όταν σήμερα στην κοινωνία μας συναντούμε φαινόμενα σαν τα παρακάτω, τα οποία είναι προσωπικές εμπειρίες όλων μας και τις οποίες βιώνουμε συνέχεια στην καθημερινότητά μας:

- **Όταν** υπάρχουν μέσα σε ένα σπίτι 10 -15 γάτες, στις οποίες έχουν δοθεί από τον ιδιοκτήτη και ονόματα για να τις ξεχωρίζει και οι οποίες ανεβαίνουν επάνω στα έπιπλα και τα λερώνουν, ανεβαίνουν επάνω στο τραπέζι που υπάρχουν φαγητά και η οικοδέσποινα δεν ενοχλείται καθόλου απ' αυτό, μάλλον το χαίρεται και γενικά το σπίτι να έχει μετατραπεί σε «οίκο ζώων», με αποτέλεσμα επισκέψεις ανθρώπων σε αυτό το σπίτι να μην υπάρχουν, για λόγους ευνόητους που ο καθένας γνωρίζει και εννοεί (δυσσομία, ανθυγιεινές εστίες, κίνδυνος μολυσματικών νόσων, κλπ). **Αυτό μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι υγιής κατάσταση;** Όταν για πρώτη φορά αντιμετώπισα ένα τέτοιο θέμα σε επίσκεψη που έκανα σε φιλικό μας πρόσωπο στην περιοχή της Ανατολικής Αττικής, βρήκα δεκάδες δικαιολογίες για να φύγω αμέσως και να μην ξανά πάω.
- **Όταν** με έμφαση οι άνθρωποι καυχώνται ότι αγαπούν τα ζώα περισσότερο από τον άνθρωπο, με τον ισχυρισμό ότι το ζώο

δεν σου κάνει κακό, ενώ ο άνθρωπος είναι γεμάτος ιδιοτέλεια, δόλο και σε εκμεταλλεύεται. Ένα από τα συνθήματά του είναι **«αγάπησα τα ζώα και μίσησα τον άνθρωπο»**, έκφραση που ανήκει και σε γνωστό Έλληνα λογοτέχνη, σ' ένα από τα έργα του. Αυτό σήμερα, αποτυπώνεται παντού: Σε μία γελοιογραφία ένας άνθρωπος μιλούσε σ' ένα σκύλο και του λέγει: **«Ευτυχώς που δεν είσαι άνθρωπος»**. Η Βίβλος όμως μας λέγει ότι ο Ιησούς Χριστός θυσιάστηκε για τον άνθρωπο, έχυσε το αίμα Του για σένα και για μένα, πέθανε Αυτός στη δική μου και στη δική σου θέση και **δεν πέθανε για τα ζώα**, γιατί λοιπόν εσύ βάζεις τα ζώα πάνω από τον άνθρωπο; Εσύ είσαι ο τέλειος και ο σωστός σε όλες τις ενέργειές σου και έτσι απορρίπτεις όλους τους άλλους; **Αυτό είναι υγιής κατάσταση;**

- **Όταν** γίνονται αναρτήσεις στο διαδίκτυο δεκάδων και εκατοντάδων φωτογραφιών, που δείχνει το άτομο που έκανε τις δημοσιεύσεις αυτές, να είναι σε όλες σχεδόν τις φωτογραφίες με τα ζώα του (σκυλάκια, γατάκια, κλπ) και σε μερικές περιπτώσεις να τα καταφιλά. Σκέφτεσαι, **«αυτός ο άνθρωπος, δεν αγαπά τίποτα άλλο στη ζωή του; Δεν έχει οικογένεια και φίλους; Μήπως είναι μόνος του στον κόσμο, αυτός και τα ζώα του;»** Αυτός ο άνθρωπος με αυτή την ενέργειά του, δεν δείχνει την υγιή και σωστή αγάπη του προς τα ζώα, αλλά δείχνει **ποια είναι η λατρεία** στη ζωή του, δείχνει **ποια είναι η προτεραιότητά του**, που δεν είναι ούτε ο άνθρωπος, ούτε ο Θεός, γιατί δείχνουμε αυτό που έχουμε στην καρδιά μας. Η πρώτη θέση στην καρδιά μας πρέπει να ανήκει στον Κύριο Ιησού και όλα τα άλλα ακολουθούν, για να έχουμε μία ευλογημένη και ευτυχισμένη πορεία στη ζωή αυτή. **Μια τέτοια λοιπόν κατάσταση μπορεί να θεωρηθεί υγιής;** Προσέξτε, δεν είναι λάθος ή άστοχη ενέργεια να βάλει κάποιος φωτογραφία με το αγαπημένο του ζώάκι του, το λάθος είναι η **υπερβολή**, που οδηγεί σε ακρότητες. Έχω και εγώ στα προσωπικά μου άλμπουμ φωτογραφίες με ζώα (γάτες, σκύλους και μάλιστα ράτσας κόλεϊ, κασίκες, κοτούλες, στρουθοκαμήλους, κλπ), αλλά όλα αυτά μέσα σε φυσιολογικά πλαίσια.

- **Όταν** σε συζητήσεις κυρίαρχο θέμα όλων των συνομιλητών είναι, επί ώρες και επί ώρες, τα κατοικίδια ζώα τους. Προσωπικά έχω βρεθεί αρκετές φορές σε τέτοιου είδους συζητήσεις και όταν προσπαθώ να τους αλλάξω θέμα, πέφτω στο κενό, η συζήτηση επανέρχεται πάλι και πάλι για τα ζώα τους και έχει συμβεί μερικές φορές να αισθανθώ πολύ άσχημα που είμαι «...άνθρωπος» και δεν είμαι κάποιο κατοικίδιο ζώο. **Αυτό είναι υγιής κατάσταση;** Φυσικά όχι, γιατί ο καθένας μιλά ότι έχει στην καρδιά του: **«Ο αγαθός άνθρωπος εκ του αγαθού θησαυρού της καρδιάς αυτού εκφέρει το αγαθόν, και ο κακός άνθρωπος εκ του κακού θησαυρού της καρδιάς αυτού εκφέρει το κακόν» ΔΙΟΤΙ ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ λαλεί το στόμα αυτού**» (Λουκάς 5:45, Ματθαίος 12:34, κλπ). Εάν στην καρδιά σου η πρώτη θέση ανήκει στο Θεό, θα μιλάς γι' Αυτόν, εάν είναι η ομάδα σου θα μιλάς ΜΟΝΟ γι' αυτήν, εάν είναι **τα ζώα σου**, θα μιλάς ΜΟΝΟ για τα ζώα σου.

- **Όταν** δαπανούνται υπερβολικά μεγάλα ποσά για τα ζώα από άτομα που καυχώνται ότι έχουν «**φιλόζωα αισθήματα**», αλλά επειδή δεν έχουν (κατά δήλωσή τους) και «**φιλόζωα αισθήματα**», δεν δαπανούν ούτε ένα ευρώ για τον συνάνθρωπό τους που έχει μεγάλη ανάγκη. **Αυτό είναι μια υγιής κατάσταση;** Σήμερα τα καταστήματα που έχουν μόνο είδη για ζώα, τα λεγόμενα pet shop, θεωρούνται ότι είναι μια επικερδής επιχείρηση με μεγάλο ετήσιο τζίρο, γι' αυτό και ανοίγουν πολλά νέα καταστήματα και ενώ βλέπουμε να κλείνουν άλλα καταστήματα γιατί δεν έχουν κέρδος, σπάνια βλέπουμε το pet shop της περιοχής μας να κλείνει, εκτός εάν είναι να μεταφερθεί σε άλλο μεγαλύτερο χώρο.

Τα τελευταία χρόνια έχει γεννηθεί και μια νέα καινοτομία από τους υπερβολικά «ευαίσθητους φιλόζωους» που είναι οι έρανοι συγκέντρωσης χρημάτων και τροφών για τα ζώα. Για ιστορικούς λόγους παραθέτω μία ανακοίνωση που βρήκα στο διαδίκτυο:

«ΦΙΛΟΖΩΪΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ

Συγκέντρωση τροφίμων για τα ζώα,

Σάββατο 18 Αυγούστου 2018, ώρα 18,30 στην

Συγκεντρώνουμε κάθε είδους τροφές σε κλειστές συσκευασίες για να βοηθήσουμε τα αδέσποτα σκυλάκια και γατάκια της

Ακόμα και μια κονσέρβα είναι σημαντική!»

Γύρω μας υπάρχουν συνάνθρωποί μας, που δεν έχουν να πάρουν γάλα ή ψωμί και αντί εμείς να κάνουμε έρανο για να τους βοηθήσουμε, σκεφτόμαστε πρώτα τα «κακόμοιρα» τα ζώακια και μετά ίσως και υπάρξει κάποια κινητοποίηση και για τους αναξιοπαθούντες συνανθρώπους μας. Είναι αυτό υγιές φρόνημα, **τόσο** για μια ευνομούμενη και πολιτισμένη κοινωνία, **όσο** και για ανθρώπους που αποκαλούν τους εαυτούς τους «χριστιανούς»;

- **Όταν** πηγαίνεις μια βόλτα και συναντάς 10 περαστικούς στον ίδιο δρόμο και οι 9 να έχουν βγάλει τα ζώα τους βόλτα και εκείνο που προκαλεί εντύπωση και απορία είναι ότι οι περισσότεροι έχουν από δύο ζώα και πάνω. Στην περιοχή των Αμπελοκήπων (Ιούνιος 2018), συνάντησα κάποιον που είχε 6 σκυλάκια δεμένα μεταξύ τους με ειδικό τρόπο, ένα στην αγκαλιά του και ένα πίσω στην πλάτη του (σύνολο 8). Συναντάς στο δρόμο περισσότερους σκύλους, παρά ανθρώπους και τα αφεντικά τους, δεν είναι ηλικιωμένα άτομα, ή γιαγιούλες που τα έχουν για συντροφιά, ή κατά τη λαϊκή έκφραση γεροντοκόρες, αλλά είναι στην πλειοψηφία τους νέοι άνθρωποι από όλα τα κοινωνικά στρώματα, που τους γνωρίζουμε και προσωπικά (όπως φοιτητές, επιχειρηματίες, δικηγόροι, μηχανικοί, δημόσιοι υπάλληλοι, κλπ). **Αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί ότι είναι μια υγιής κατάσταση;**
- **Όταν** συχνά έχω γίνει προσωπικά μάρτυρας να μην φροντίζουν τις ακαθαρσίες των ζώων τους και να ρυπαίνουν τους δημόσιους χώρους, δημιουργώντας ειδικά τους θερινούς μήνες μια αποπνικτική ατμόσφαιρα. **Αυτό είναι μια υγιής κατάσταση;** Αυτοί οι «φιλόζωοι» είναι μεν τόσο ευαίσθητοι για τα ζώα τους, αλλά με κυνικότητα αδιαφορούν που τα ζώα τους ρυπαί-

νουν δημόσιους χώρους (που είναι και έξω από τα σπίτια μας), χώρους τους οποίους εγώ και εσύ χρησιμοποιούμε στην καθημερινότητά μας.

- **Όταν** το καλοκαίρι πηγαίνεις στη θάλασσα να απολαύσεις το μπάνιο σου και μερικοί πολίτες φέρνουν μαζί και το σκυλάκι τους, ενώ γνωρίζουν ότι αυτό για λόγους υγείας δεν επιτρέπεται, αδιαφορώντας για το κοινωνικό σύνολο **αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί ότι είναι μια υγιής κατάσταση;** Πρόσφατα έγινα μάρτυρας ενός θλιβερού επεισοδίου σε παραλία επαρχιακής τουριστικής πόλης. Ένα ζευγάρι μέσης ηλικίας, έφερε στη θάλασσα και το σκυλάκι τους, το οποίο σε κάποια στιγμή έκανε την «ανάγκη» του στην αμμουδιά. Το γεγονός αυτό εξόργισε τους εκεί λουόμενους, γιατί είχαν μαζί τους και μικρά παιδιά, που έτρεχαν στην άμμο και έπαιζαν. Ήρθαν σε λογομαχία με το ζευγάρι που είχε το σκύλο και όταν τους είπαν να αφήνουν το σκυλάκι στο σπίτι τους, η κυρία απάντησε θυμωμένα, λέγοντας κάτι το νοσηρό, που ξεπερνά τα όρια της προκλητικότητας, της θρασύτητας και της αγένειας, είπε: «Δεν μπορεί η “μπουμπού” μου να μείνει μόνη της σπίτι, εάν σας ενοχλεί τόσο πολύ, εσείς να μην φέρνετε τα παιδιά σας εδώ!!». Τα λόγια αυτά δημιούργησαν μια έκρυθμη κατάσταση, η οποία σταμάτησε με την παρέμβαση της αστυνομίας που κλήθηκε και ανάγκασε το ζευγάρι με το σκύλο να αποχωρήσει.
- **Όταν**, ενώ εσύ στην αυλή σου έχεις 3-4 γατάκια που τα περιποιείσαι, γιατί αγαπάς τα ζώα, έρχεται καθημερινά μία κυρία με «φιλόζωα αισθήματα» και χωρίς να σε ρωτήσει βάζει **μέσα** στην αυλή σου και έξω στο πεζοδρόμιο τροφές (κονσέρβες, κλπ), με αποτέλεσμα να δημιουργείται εστία μόλυνσης από μύγες, μερμήγκια, κλπ. Ποιος της δίνει το δικαίωμα να πηγαίνει στο ξένο σπίτι και να το ρυπαίνει; **Αυτό είναι μια υγιής κατάσταση;** Αυτό είναι και προσωπική μου εμπειρία και σε δύο περιπτώσεις, συνέστησα στις φιλόζωες αυτές κυρίες να μην ρίχνουν τροφές (κονσέρβες, κλπ) στην αυλή μου, γιατί τα δικά μου γατάκια, έχουν αφεντικά που τα φροντίζουν και ούτε εκείνα

χρειάζονται, ούτε εγώ χρειάζομαι, τη δική τους αυθαίρετη παρέμβαση.

- **Όταν** ακούς τους ιδιοκτήτες των ζώων (άνδρες και γυναίκες), να εκφράζονται για τα ζώα τους, όπως ακριβώς μιλούν στα παιδιά τους, λέγοντας «*αγάπη μου*», «*κοπέλα μου*», «*κορίτσι μου*», κλπ. Η κατάσταση είναι ακόμα πιο τραγική και ξεπερνά τα όρια της φαντασίας, φθάνοντας σε νοσηρή κατάσταση, όταν το ζευγάρι δεν έχει αποκτήσει παιδιά, οπότε τα έχει αντικαταστήσει με «*παιδιά-σκυλιά*». Γνωρίζω προσωπικά τέτοιες περιπτώσεις, αλλά η πρώτη μου εμπειρία, που συνέβηκε ένα καλοκαίρι στην επαρχία, με άφησε άφωνο, νόμιζα ότι αυτά που άκουγα ήταν στην φαντασία μου, ή ότι ήταν αστεία και όχι στην πραγματικότητα, αλλά δυστυχώς ήταν η αλήθεια: Λέγει η σύζυγος στο σκυλάκι της «*Τζίνα πήγαινε στον μπαμπά σου!!*» και ο σύζυγος - μπαμπάς, όταν άκουσε αυτά τα λόγια, γυρίζει προς τη «Τζίνα», κτυπάει τα χέρια του στα γόνατά του και της λέγει «*έλα στο μπαμπά σου γλυκό μου κοριτσάκι!*» Μόλις ήρθε στην αγκαλιά του, άρχισε να τη φιλά στη μουσούδα της. **Αυτό είναι μια υγιής κατάσταση;**

Λίγες ημέρες μετά από το παραπάνω περιστατικό, πηγαίνοντας μία βόλτα, με προσπερνά μία κοπέλα, περίπου 30 ετών, η οποία κρατούσε με το δεξί της χέρι ένα σκυλάκι, Προφανώς, είχε και κάποιο ατύχημα, γιατί το αριστερό της χέρι ήταν στο γύψο. Περίπου 100 μέτρα παρακάτω, στο πεζοδρόμιο ενός καταστήματος, καθόταν μία αρκετά ηλικιωμένη κυρία. Η κοπέλα, που μάλλον ήταν εγγονή της, φθάνοντας κοντά της, αφήνει από την αγκαλιά της το σκυλάκι, λέγοντάς του: «*Μέριλιν, γλυκό μου κοριτσάκι μου, άκου τι θα σου πει τώρα η μανούλα σου! Πήγαινε γρήγορα στη γιαγιάκα σου, σε περιμένει, έχει να σου δώσει και καραμέλες!!*». Αυτό φαίνεται ότι είχε γίνει πολλές φορές, γιατί το σκυλάκι αμέσως πήγε στην αγκαλιά της ηλικιωμένης κυρίας, η οποία άρχισε να το χαϊδεύει, χωρίς όμως να κάνει υπερβολές.

Από τότε που συνέβησαν τα περιστατικά αυτά, άρχισα να μελετώ περισσότερο τις συμπεριφορές αυτών που κυκλοφο-

ρούσαν στους δρόμους με τα ζώα τους και διαπίστωσα ότι τέτοια φαινόμενα όχι μόνο δεν αποτελούν μεμονωμένα περιστατικά, αλλά έχουν γενικευτεί μεταξύ των «φιλόζωνων» και δυστυχώς σε αρκετές περιπτώσεις οι ενέργειές τους ξεπερνούν τα όρια της φαντασίας, είναι έξω από τα ανθρώπινα δεδομένα και δείχνουν ότι τα άτομα αυτά κυβερνούνται από πονηρές σκοτεινές δυνάμεις, έχουν ξεφύγει από το δρόμο του Θεού και βαδίζουν σε δρόμους πνευματικά επικίνδυνους. Μια τέτοια χαρακτηριστική περίπτωση γνώρισα ένα βράδυ, όταν έκανα μία βόλτα σε πολυσύχναστη παραλιακή οδό. Μία κυρία, καλοντυμένη και ευπρεπής στην εμφάνιση, μέσα σε ένα καροτσάκι για μικρά παιδιά, είχε βάλει το σκυλάκι της και το πήγαινε πέρα-δώθε βόλτα, όπως ακριβώς γίνεται με τις μητέρες που βγάζουν με το καροτσάκι βόλτα τα μικρά παιδιά τους. Φυσικά είχε γίνει το επίκεντρο των σχολίων των γύρω. **Το περιστατικό αυτό ήταν και η αιτία για τη μελέτη μου αυτή.**

Τέτοια περιστατικά δείχνουν ότι οι ηθικές αξίες σε μια κοινωνία έχουν αλλάξει, ο άνθρωπος έχει αποστατήσει από το Θεό και το Λόγο Του, οι ενέργειές του είναι παράλογες, αντικοινωνικές και πνευματικά αρρωστημένες, έχει αντικαταστήσει την λατρεία του δημιουργού Του με τη λατρεία των ζώων, όπως έκαναν στην αρχαιότητα τα ειδωλολατρικά έθνη, μόνο που τώρα δεν λατρεύει και προσκυνά τα ζώα μέσα από ένα άψυχο άγαλμα, αλλά μέσα από ένα ζωντανό ζώο, του οποίου έχει γίνει δούλος και υπηρέτης. Ζούμε σε μια εποχή που ο άνθρωπος έχει αντικαταστήσει τα «**παιδιά-ανθρώπους**» με τα «**παιδιά-σκυλιά**» και μάλιστα να προσπαθεί να τους κατοχυρώσει και δικαιώματα, που ανήκουν αποκλειστικά στον άνθρωπο και μόνο στον άνθρωπο. Πολλές φορές έχουμε ακούσει από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ότι μια αποθανούσα πάμπλουτη κυρία, άφησε με επίσημη διαθήκη ως κληρονόμους της τεράστιας ακίνητης και κινητής περιουσίας της τα ζώα της (γατάκια και σκυλάκια).

Όταν χιλιάδες άνθρωποι πεινούν, **όταν** υπάρχουν πολλά ευαγή ιδρύματα με οικονομικά προβλήματα, **όταν** γενικά γύρω

μας υπάρχει πόνος και δυστυχία, μπορούμε να χαρακτηρίσουμε ότι τέτοιες ενέργειες είναι υγιείς; Οι άνθρωποι κληρονομούν και όχι τα ζώα!! **Ο πιστός άνθρωπος**, που έχει κάνει κύριο στη ζωή του τον Ιησού, έχει το μεγάλο προνόμιο να είναι κληρονόμος του Θεού και συγκληρονόμος του Ιησού Χριστού (Ρωμαίους Η:17). Αντίθετα, **ο άνθρωπος**, που έχει απορρίψει το Θεό από τη ζωή του και ακολουθεί τον Διάβολο, που είναι ο θεός του κόσμου τούτου, που ενεργεί επάνω στους υιούς της απείθειας, έχει στήσει πολλούς βωμούς στο θρόνο της καρδιάς του και λατρεύει τα δημιουργήματα του Θεού (ζώα, ανθρώπους, κλπ), και όχι τον ίδιο το Θεό, που είναι ευλογητός στους αιώνες.

- **Όταν** πηγαίνεις κάπου για να απολαύσεις το καφεδάκι σου με την όμορφη παρέα σου και ακριβώς δίπλα σου πρέπει να ανέχεσαι το σκυλάκι της φιλόζωνης κυρίας, που χαλάει τον κόσμο γαυγίζοντας, ή έρχεται να σε «γλύψει» κουνώντας την ουρά του, γιατί έτσι έχει μάθει, ή γιατί φοβίζει το μικρό σου παιδάκι, που δεν έχει ακόμα εξοικειωθεί με τα ζώα, ή όταν συνταξιδεύεις με το σκυλάκι κάποιου συνεπιβάτη και παρά λίγο να σε λερώσει, **αυτό είναι μια υγιής κατάσταση;** Αν κάνεις το «λάθος» και διαμαρτυρηθείς, θα αποκτήσεις και τη ρετινιά του αντικοινωνικού και του ρατσιστή κατά των ζώων.

Διάβασα στον τύπο για ένα περιστατικό, όπου ένας οδηγός λεωφορείου αρνήθηκε να βάλει μέσα στο όχημά του το σκυλάκι μιας φιλόζωνης κυρίας, όταν οι ίδιοι οι επιβάτες του το ζήτησαν, καθόσον το λεωφορείο ήταν υπερπλήρη και το σκυλάκι θα ήταν ένα πρόβλημα, τουλάχιστον για όσους θα ήταν κοντά του. Η εν λόγω κυρία, με τα ευαίσθητα φιλόζωα αισθήματά της, αλλά και με τον αντικοινωνικό χαρακτήρα της, που δεν την ενδιέφεραν καθόλου οι συνάνθρωποί της, αρκεί να γινόταν το «δικό» της, ήταν γνώστης της ισχύουσας νομοθεσίας περί των ζώων και άσκησε μήνυση κατά του οδηγού, καθόσον ο νόμος ορίζει ότι ο κάτοχος ή ο ιδιοκτήτης μικρού κατοικίδιου ζώου, έως 10 κιλών, έχει τη δυνατότητα να το πάρει μαζί του στο κάθισμα ή να το βάλει στο δίπλανό κάθισμα, εάν αυτό είναι κενό (Ν.4039/2012 - ΦΕΚ 15 τ.Α/02.02.2012).

Το αποτέλεσμα ήταν να συλληφθεί ο οδηγός του λεωφορείου και να του βάλουν χειροπέδες, σαν ένας κοινός εγκληματίας, επειδή έκανε το αυτονόητο, υπερασπίστηκε το αίτημα των πολλών επιβατών και όχι της μιας επιβάτιδας, η οποία αδιαφορούσε για τα ουσιαστικά δικαιώματα των άλλων επιβατών, που κατά τη λαϊκή έκφραση έγραφε τα δικαιώματά τους «εις τα παλαιά των υποδημάτων της».

Πολλές περιπτώσεις θα μπορούσαν να αναφερθούν ακόμα, αλλά πιστεύω ότι το θέμα έχει καλυφθεί από τα παραπάνω. Ο άνθρωπος έχει χάσει τον προσανατολισμό του και το σκοπό για τον οποίο ο Θεός τον έφερε στην ύπαρξη. Τα ζώα πρέπει να τα αγαπά και να τα φροντίζει, αλλά δεν πρέπει όμως να είναι η προτεραιότητά του. Η πρώτη θέση στη ζωή του πρέπει να είναι ο Κύριος ΙΗΣΟΥΣ, που πέθανε γι' αυτόν, μετά να είναι ο ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΣ του και μετά τα ΖΩΑ. Πρέπει όλα να γίνονται σύμφωνα με την τάξη που ο Θεός έχει θέσει .

Η αριστερή φωτογραφία
παρουσιάζει την ομορφιά και την τελειότητα της δημιουργίας του Θεού.

Η δεξιά φωτογραφία
δείχνει τη λάθος πορεία του ανθρώπου στις σχέσεις του με τα ζώα.

... /// ...

Μέρος ΠΕΜΠΤΟ

ΑΓΑΠΑ και ΜΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΕΙΣ ΤΑ ΖΩΑ

Μεγάλωσα μέσα σε ζώα και αγαπώ τα ζώα περισσότερο από τον καθένα, αλλά **δεν είμαι λάτρης** της νέας σύγχρονης «ζωοφιλικής» θρησκείας που δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια νέα μορφή ειδωλολατρίας, γιατί ότι κάνουμε «είδωλο» ο Κύριος το βδελύσσεται. Ο Θεός θέλει να έχει τη **πρώτη θέση** στην καρδιά μας, μετά είναι η αγάπη μας προς τον άνθρωπο, και μάλιστα προς τους οικείους της πίστης (Γαλάτας ς':10) και μετά να τιμούμε την υπόλοιπη δημιουργία του Θεού (ζώα, κλπ). Στο σπίτι μου, στο χωριό, είχαμε γατάκια (φυσικά όχι μέσα στο σπίτι), σκύλο, κότες και γίδες, που τα φροντίζαμε με περισσή αγάπη. Ήταν αδιανόητο να μην έχουμε ζώα. Εγώ είχα και το προνόμιο να έχω ζήσει και με άλογα, ιδιαίτερα σε εποχές τρύγου σταφυλιών και σταφίδας. Πήγαινα στο βουνό καβάλα στο άλογο, μέσα από μονοπάτια και γύριζα πεζός, γιατί το άλογο κουβαλούσε κοφίνια με σταφύλια. Έκανα αυτή τη διαδρομή 8 με 10 φορές την ημέρα. Είχα εξοικειωθεί με τα υπέροχα αυτά ζώα και μάλιστα πολύ θα ήθελα να είχα μια φάρμα ζώων, ακόμα και τώρα που οι συνθήκες είναι διαφορετικές. Εδώ στην Αθήνα, κατά καιρούς είχαμε και σκύλους και τώρα στην αυλή μας έχουμε γατάκια που τα φροντίζουμε.

Όλα αυτά όμως γίνονται με την πρόπευσα φροντίδα και αγάπη και όχι με αρρωστημένο πάθος, που να φθάνει στα όρια της **λατρίας**, ώστε η φροντίδα των ζώων να μου έχει γίνει έμμονη ιδέα και η μόνη μου αγάπη και προτεραιότητα. Η πρώτη θέση για μένα **ανήκει στον Κύριο Ιησού** και μετά στην οικογένειά μου και στον πλησίον μου.

Όλα πρέπει να γίνονται μέσα στα όρια που ο Θεός έχει θέσει. Πιστεύω ότι στις σχέσεις ανθρώπου και ζώων υπάρχουν βασικά τρεις καταστάσεις:

- (1) Ή αγαπάς τα ζώα με τη **φυσιολογική αγάπη**, που είναι μια υγιής κατάσταση και είναι σύμφωνη με το Λόγο του Θεού.
- (2) Ή αγαπάς τα ζώα με πάθος και έχεις κάνει το **ζώο είδωλο**,

που αυτό είναι μια αρρωστημένη αγάπη και δυστυχώς αυτό είναι μια νέα «αρρώστια» της εποχής μας.

- (3) Ή **δεν έχεις αγάπη** για τα ζώα και όταν σου δίνεται η ευκαιρία τα κακοποιείς, δείχνοντας έτσι ποιος είναι ο εσωτερικός κόσμος σου. Εσύ σε ποια από τις 3 αυτές καταστάσεις τον εαυτό σου;

Οι ψυχολόγοι από έρευνες που έχουν κάνει, έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι **"εάν κάποιος κακοποιεί τα ζώα, εύκολα μπορεί να κακοποιήσει και άνθρωπο"**. Αυτό γίνεται γιατί η καρδιά των ανθρώπων αυτών, δεν έχει τίποτα το αγαθό μέσα της. Σύμφωνα με την Αγία Γραφή οι άνθρωποι αυτοί είναι *«φίλαυτοι, φιλόργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αγόριστοι, ανόσιοι, άσπλαγχοι, αδιάλλακτοι, σκυοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλόδοτοι, προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής. Και τούτους φεύγε»* (Β' Τιμοθέου Γ:2). Δυστυχώς αυτός είναι ο καθρέπτης της σημερινής κοινωνίας μας, που έχει αποστατήσει από το Θεό και ακολουθεί ολισθηρούς και επικίνδυνους δρόμους, που το τέλος τους είναι προδιαγεγραμμένο..

Εδώ όμως ερχόμαστε σε ένα πολύ κρίσιμο ερώτημα: **«Εφόσον οι ψυχολόγοι έχουν καταλήξει σε αυτό το συμπέρασμα (ότι δηλαδή όποιος κακοποιεί τα ζώα, εύκολα μπορεί να κακοποιήσει και άνθρωπο), τότε ΚΑΤ' ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑ θα πρέπει να συμβαίνει και το αντίθετο, δηλαδή αυτός που είναι ευαίσθητος και δείχνει περισσή φροντίδα και αγάπη για τα ζώα, τότε θα πρέπει να δείχνει το ίδιο και για τον πλησίον του;»** Δυστυχώς η ζωή αυτό το διαψεύδει, τα άτομα που καυχώνται για τα ευαίσθητα αισθήματά τους προς τα ζώα, που παντού διακηρύττουν ότι είναι «ζωόφιλοι», προς τους συναθρώπους τους είναι σκληροί και κυνικοί, δείχνουν χαρακτήρα δύστροπο, απομονωμένο από το σύνολο, δεν έχουν συμπόνια για κανέναν, το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι ο εαυτός τους και τα ζώα τους.

Το ίδιο παρατηρείται και με την πληθώρα των **«φιλοζωικών εταιριών»**, που στην εποχή μας εμφανίζονται σαν τα μανιτάρια. Οι υπεύθυνοι των εταιριών αυτών, ενώ παρουσιάζονται στον κόσμο να έχουν πολλές ευαισθησίες για τα ζώα, η καρδιά τους είναι γεμά-

τη πάθη, αδικία, έχθρες, εγωισμό και υπερηφάνεια και η φιλοζωική δραστηριότητά τους γίνεται για ιδιοτελείς σκοπούς, καθόσον κατά καιρούς εμφανίζονται δημοσιεύματα στον τύπο, τα οποία αποκαλύπτουν ότι τα κίνητρα και ο σκοπός των εταιριών αυτών, ήταν επικάλυμμα για άλλες έκνομες δραστηριότητες.

Υπάρχει ακόμα ένα εύλογο ερώτημα, που μπορεί να θέσει ο κάθε σκεπτόμενος άνθρωπος: Ναι αγαπούμε τα ζώα, πρέπει να τα φροντίζουμε και να μην τα κακοποιούμε, τι γίνεται όμως στην περίπτωση που κάποιο σκυλί μας επιτεθεί, κάτι που ακούμε κατά χρονικά διαστήματα στα μέσα ενημέρωσης; Θα πρέπει να πιάσω κουβέντα μαζί του και να το χαϊδέψω; Ή πρέπει να αμυνθώ για να μη βρεθώ σε κάποιο νοσοκομείο;

Η απάντηση είναι πολύ απλή: Όταν μας επιτεθεί ένας άνθρωπος για να μας κάνει κακό, για να μας ληστέψει για παράδειγμα, έχουμε όλο το δικαίωμα να αμυνθούμε. Το περιστατικό όμως αυτό δεν θα μας κάνει να μισήσουμε τους ανθρώπους, αυτό θα ήταν παράλογο από μέρους μας, γιατί εάν βρέθηκε ένας κακός στο δρόμο μας, ταυτόχρονα έχουν βρεθεί και άλλοι χίλιοι που μας αγαπούν και μας εκτιμούν. Νομικά, εάν πάνω στην πάλη μας τον τραυματίσουμε θανάσιμα αμυνόμενοι, το δικαστήριο θα μας αθωώσει.

Το ίδιο και με τα ζώα, ένα μεμονωμένο ατυχές περιστατικό με κάποιο ζώο, που μας επιτέθηκε και αμυνθήκαμε, δεν σημαίνει ότι δεν αγαπούμε τα ζώα και ότι δεν πρέπει να έχουμε ζώα στο σπίτι μας. Τα ζώα δεν έχουν τη λογική που έχουν οι άνθρωποι και δεν μπορούμε σε καμιά περίπτωση να τους καταλογίσουμε οποιαδήποτε ευθύνη για την τυχόν επιθετικότητά τους εναντίον μας. Στην περίπτωση αυτή, την ευθύνη τη φέρουν αποκλειστικά τα αφεντικά τους, που δεν έλαβαν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να προστατεύσουν τον πλησίον τους από την επιθετικότητα του σκύλου τους.

Δυστυχώς, η ζωή έχει αποδείξει ότι στα περιστατικά που ζώα επιτέθηκαν σε ανθρώπους και τους τραυμάτισαν σοβαρά, στις περισσότερες των περιπτώσεων τα αφεντικά τους ήταν "ζωόφιλοι" με ακραίες συμπεριφορές, που συνιστούσαν στους περιστατικούς "μη φοβάστε", "ο σκύλος μου είναι ακίνδυνος" και πολλά άλλα παρόμοια. Μόνο που η επιπολαιότητά τους και η ζωολατρεία τους δεν

τους άφηνε να καταλάβουν ότι στο ζώο τους ήταν ακίνδυνο μόνο για τους ίδιους, αλλά όχι για τους άλλους.

Φυσικά, σε καμιά περίπτωση δεν γενικεύουμε το φαινόμενο αυτό, ούτε όλοι οι άνθρωποι γύρω μας έχουν κάνει τα ζώα τους «είδωλα», ή εάν είναι επιθετικά «φονιάδες» των συνανθρώπων μας, **εδώ απλά αναφερόμαστε στις ακραίες εκείνες περιπτώσεις, που άτομα παρουσιάζουν αυτές τις συμπεριφορές**, ώστε να μπορέσουμε να τις αντιληφθούμε και να τις αποφύγουμε, αλλά και εμείς με την υγιή συμπεριφορά μας να μπορέσουμε να βοηθήσουμε με αγάπη αυτά τα άτομα, γιατί πιθανόν τα άτομα αυτά να είναι πονεμένα και πληγωμένα από τη ζωή και να έχουν διοχετεύσει όλη την αγάπη τους μόνο στα ζώα, αλλά δεν το κατάλαβαν και έφθασαν σε ακραίες συμπεριφορές, που αντιβαίνουν με τους υγιείς κανόνες συμπεριφοράς που διέπουν τις σχέσεις των ανθρώπων μιας κοινωνίας.

Μέρος ΕΚΤΟ ΤΑ ΖΩΑ ΩΣ ΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η Αγία Γραφή μας διδάσκει ότι δεν πρέπει να τρώμε κανένα ζώο (εφόσον τρώγεται), εάν πρώτα δεν έχει χυθεί όλο το αίμα του, **γιατί η ζωή του είναι μέσα στο αίμα του** και εάν δεν το κάνουμε αυτό και φάμε πνικτό ζώο με το αίμα του, τότε ο Κύριος θα εκζητήσει από εμάς τη ζωή του: *«Διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής· διά την ζωήν αυτής είναι ...Δεν θέλετε φάγει αίμα ουδεμιάς σαρκός· διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής· πας ο τρώγων αυτό θέλει εξολοθρευθή»* (Λευιτικό 17:14). Όποιος έχει φάει πνικτό ζώο, επειδή δεν γνώριζε το νόμο του Θεού, θα πρέπει να μετανοήσει για την αμαρτία του και να ζητήσει συγχώρεση από τον Κύριο, γιατί Αυτός είναι ο μόνος χορηγός της ζωής, Αυτός δίνει τη ζωή και στο ζώο και δεν έχει δικαίωμα κανένας να την αφαιρέσει πνίγοντάς το, γιατί η ζωή του μένει μέσα του: *«Διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής»*. Κανένας επίσης δεν έχει το δικαίωμα να σκοτώσει ζώο χωρίς λόγο, απλά για παιχνίδι, για παράδειγμα όταν σκοτώνει πουλιά, χωρίς να θέλει να τα φάει, αλλά για να μάθει σκοποβολή, κάτι που είναι πολύ συνηθισμένο στα χωριά και ειδικότερα τις παλαιότερες εποχές όπου χρησιμοποιούσαν σφενδόνες και όπλα αεροβόλα (φλόμπερ), κάτι που είχα κάνει και εγώ μικρός, αλλά ευτυχώς δεν ήμουν καλός στο σημάδι και ποτέ δεν είχα σκοτώσει κάποιο πουλάκι.

Ένα ζώο έχουμε δικαίωμα ενώπιον του Θεού, να του αφαιρέσουμε τη ζωή όταν πρόκειται να το χρησιμοποιήσουμε για τροφή, αλλά χωρίς όμως να το φάμε με το αίμα του, ως πνικτό. Ο Νώε διατάχθηκε από το Θεό να πάρει 2 ζεύγη από τα **ακάθαρτα ζώα** και 7 ζεύγη από τα **καθαρά ζώα** και να τα βάλει μέσα στην κιβωτό, ώστε να τα σώσει από τον κατακλυσμό που θα ερχόταν. Ο Θεός τον διέταξε να πάρει περισσότερα ζεύγη καθαρών ζώων, γιατί θα του χρησίμευαν και για τροφή (Γένεσις 2:1-3).

Ο Θεός είχε προετοιμάσει πριν γίνει ο κόσμος ένα θαυμαστό σχέδιο για τη σωτηρία του αμαρτωλού ανθρώπου, που φανερώνει

την καρδιά της αγάπης Του. Είχε προγνωρίσει ο Υιός Του, ο Ιησούς Χριστός που θα γεννιόταν να είναι *«το Αρνίον το εσφαγμένον, ΠΡΟ καταβολής κόσμου»*. Ο Θεός **προέβλεψε ΠΡΙΝ** την πτώση του ανθρώπου (Ρωμαίους 7:25) και **ενήργησε** μετά την πτώση του (Α΄ Πέτρου 1:18-20, αρχ.κείμενο). Μέχρι όμως να έρθει το πλήρωμα του χρόνου και να γεννηθεί ο Υιός Του, ο Θεός είχε ορίσει τη θυσία των ζώων για την εξιλέωση των αμαρτιών του ανθρώπου. Το αίμα των θυσιασθέντων ζώων που έτρεχε, ήταν το σκέπαστρο (ιλασμός) της αμαρτίας του ανθρώπου, αλλά αυτό όμως δεν γινόταν "άπαξ", μία φορά, έπρεπε να επαναλαμβάνεται κάθε φορά που ο άνθρωπος αμαρτάνε. Ο Λόγος του Θεού λέγει ότι *«αδύνατον είναι αίμα ταύρων και τράγων να αφαιρή αμαρτίας»* (Εβραίους 10:4). Αυτός ήταν ο ΤΥΠΟΣ, που συμβόλιζε τη μία και μοναδική θυσία που θα γινόταν επάνω στο σταυρό του Γολγοθά και θα ήταν για πάντα. Όπως το αίμα των θυσιασθέντων ζώων έτρεχε και μέσα σε αυτό ήταν η ζωή, έτσι και ο αναμάρτητος Γιος του Θεού θα έδινε τη δική Του ζωή και θα έχυνε το δικό Του αίμα για να έχει αιώνια ζωή κάθε αμαρτωλός που θα δεχόταν τη θυσία Του αυτή.

Η ζωή κάθε σάρκας είναι στο αίμα και αυτό **το αίμα ο Θεός το έδωσε για να σκεπαστούν οι αμαρτίες μας**, στην μεν Παλαιά Διαθήκη με τις θυσίες των ζώων, στη δε Καινή Διαθήκη με την "άπαξ" θυσία του Υιού Του. Το αίμα πρέπει να τρέχει, γιατί είναι σύμβολο της σωτηρίας του αμαρτωλού ανθρώπου και δεν πρέπει ο άνθρωπος να το πίνει, όπως έκαναν οι ειδωλολάτρες που θυσίαζαν και έπιναν το αίμα των ζώων. Γι' αυτό είναι μεγάλη αμαρτία ενώπιον του Θεού ο άνθρωπος σε όλες τις εποχές να «πίνει» το αίμα των ζώων, **τρώγοντας** πνικτά, ή ωμές μπριζόλες, ή οτιδήποτε άλλο περιέχει αίμα. Φυσικά αυτό δεν έχει καμιά σχέση με τη **μετάγγιση αίματος**, που απαγορεύουν οι ψευδοδιδασκαλίες της οργάνωσης των Μαρτύρων του Ιεχωβά.

Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί ότι πολλοί άνθρωποι στρέφονται κατά των ζωόφιλων και των διάφορων οργανώσεών τους και τους κατηγορούν ότι είναι **υποκριτές**, γιατί, ενώ κόπτονται (στα λόγια) για τα δικαιώματα των ζώων, οι ίδιοι είναι κρεατοφάγοι και με πολλή ευχαρίστηση απολαμβάνουν, το αρνάκι στη σουβλά, το

κοκκινιστό μοσχάρι, τα παιδάκια, τα ψητά κοτόπουλα, τα σουβλάκια και πολλούς άλλους υπέροχους κρεατομεζέδες.

Μία δεύτερη κατηγορία που τους προσάπτουν είναι ότι δεν είναι «ζωόφιλοι», που σημαίνει ότι δεν είναι «**φίλοι ΟΛΩΝ των ζώων**», αλλά είναι μόνο «**ΣΚΥΛΟΦΙΛΟΙ**» και «**ΓΑΤΟΦΙΛΟΙ**», αφού τα ευαίσθητα φιλόζωα συναισθήματά τους εξαντλούνται μόνο σε αυτά τα δύο ζώα, ενώ τα άλλα ζώα τα τρώγουν και δεν ενδιαφέρονται καθόλου για τα δικαιώματά τους, ακόμα και για τα ζώα που δεν τρώγονται και κινδυνεύουν να εξαφανιστούν και έχουν κηρυχθεί ως προστατευόμενα ζώα, από διάφορους διεθνείς οργανισμούς, όπως είναι η Unesco, κλπ.

Πιστεύω ότι όσοι υποστηρίζουν τις παραπάνω δύο θέσεις (απόψεις), υπερβάλουν και ενεργούν περισσότερο από αντίδραση και από αγανάκτηση, επειδή συντρέχουν δύο βασικοί παράγοντες. **Ο ένας** είναι ότι η πλειοψηφία των ζωόφιλων ενεργεί αντικοινωνικά και εγωιστικά, αδιαφορώντας για τον πλησίον του και ήδη έχουμε αναφερθεί για τις περιπτώσεις αυτές (όπως ρύπανση του περιβάλλοντος, ενόχληση με τα γαυγίσματα, μετάδοση νόσων, κλπ) και **ο άλλος** παράγοντας είναι οι κατά καιρούς παρουσιαζόμενες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης περιπτώσεις για τη δραστηριότητα των φιλόζωων οργανώσεων, των οποίων τα κίνητρα δεν είναι καθαρά.

Όταν κάποιος, κινούμενος από προσωπικά κριτήρια, κατηγορεί τους φιλόζωους ως υποκριτές, επειδή τρώγουν ζωικές τροφές, εκείνο που θα πρέπει να γνωρίζει ο κάθε σκεπτόμενος και συνετός άνθρωπος είναι **τι λέγει τη Βίβλος για το θέμα αυτό** και όχι τι λέγουν οι άνθρωποι. Ήδη αναφέρθηκε ότι ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο τα ζώα, όχι μόνο για να τον υπηρετούν, **αλλά και για τροφή**, όσα βέβαια από τα ζώα είναι καθαρά (υγιεινά) και μπορούν να τρώγονται.

Όταν κάποιος εμποδίζει τους ανθρώπους να τρώνε ζωικές τροφές, στρέφεται ενάντια στο Λόγο του Θεού, ο οποίος αναφέρει ότι αυτοί που προστάζουν αποχή από τις τροφές, ακολουθούν «**πνεύματα πλάνης**» και «**διδασκαλίες δαιμονίων**» και εδώ ο απόστολος Παύλος που γράφει τα λόγια αυτά, αναφέρεται για τις ζωικές και όχι για τις φυτικές τροφές: «*Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει*

ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν ΑΠΟΣΤΑΤΗΣΕΙ τινές από της πίστεως, προσέχοντες εις ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και εις ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, διά της υποκρίσεως ψευδολόγων, εχόντων την εαυτών συνείδησιν κεκαυτηριασμένην, εμποδιζόντων τον γάμον, (προσταζόντων) ΑΠΟΧΗΝ ΒΡΩΜΑΤΩΝ, τα οποία ο Θεός έκτισε διά να μεταλαμβάνωσι μετά ευχαριστίας οι ΠΙΣΤΟΙ και οι ΓΝΩΡΙΣΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ. Διότι ΠΑΝ ΚΤΙΣΜΑ Θεού (είναι) καλόν, και ουδέν απορρήξιμον, όταν λαμβάνηται μετά ευχαριστίας· διότι ΑΓΙΑΖΕΤΑΙ διά του λόγου του Θεού και διά της προσευχής» (Α' Τιμόθεου Δ:1-4)

Ο Λόγος του Θεού αγιάζει (ξεχωρίζει) τι πρέπει και τι δεν πρέπει να τρώμε, γιατί αυτό που τρώμε «ξεχωρίζεται» (αγιάζεται) με το ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και με την ΠΡΟΣΕΥΧΗ. Αυτό γίνεται για 2 βασικούς λόγους:

(1) Γιατί ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ξεχωρίζει τι πρέπει και τι δεν πρέπει να τρώμε και

(2) Γιατί με την ΠΡΟΣΕΥΧΗ ευχαριστούμε το Θεό γι' αυτό. **Πρέπει να προσευχόμαστε πάντοτε πριν το φαγητό** (βλ. Ματθαίος ΙΕ:36 και Κς:26, Μάρκος ς'/6:41, κλπ) και πως εμείς μπορούμε να προσευχόμαστε για φαγητά τα οποία ο Θεός δεν τα έχει «αγιάσει», δεν τα έχει δηλαδή ξεχωρίσει;

Ο Θεός έχει ξεχωρίσει ζώα για να τα τρώμε και αυτό δεν είναι ούτε αμαρτία και ούτε σημαίνει ότι ο κρεατοφάγος δεν είναι ζωόφιλος, όπως τον κατηγορούν. Είναι διδασκαλία δαιμονίων, όταν εμποδίζουν τον άνθρωπο να τρώγει τροφές, τις οποίες ο Θεός έδωσε να τις απολαμβάνει.

(ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Επειδή στα παραπάνω εδάφια περιλαμβάνονται πολλές αποκαλύψεις της Βίβλου και επειδή δεν είναι του παρόντος για να γίνει πλήρη ανάλυση του θέματος, ο ενδιαφερόμενος για λεπτομέρειες επ' αυτού θα βρει στο βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ: Βίβλος και Υγιεινή διατροφή»)

Ο Ιησούς σε κάποια περίπτωση μίλησε αυστηρά προς τους Φαρισαίους, οι οποίοι κατηγορήσαν τους μαθητές Του ότι δεν πλένουν τα χέρια τους όταν κόβουν τον άρτο για να τον φάνε. Στο τέλος απευθύνθηκε στον όχλο και τους είπε: «*Ακούετε και νοείτε. Δεν μολύνει τον άνθρωπον το ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ εις το στόμα, αλλά το*

ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΝ εκ του στόματος τούτο μολύνει τον άνθρωπον» (Ματθαίος ΙΕ:11). Δεν μολύνεται πνευματικά ο άνθρωπος εάν θα φάει με πλυμένα ή με άπλυτα χέρια, δεν μολύνεται και δεν αμαρτάνει εάν φάγει κρέας, αλλά μολύνεται από τα λόγια που βγαίνουν από το στόμα του, γιατί ο Ιησούς είπε ότι *«εκ του περισσεύματος της ΚΑΡΔΙΑΣ λαλεί το ΣΤΟΜΑ»* (Ματθαίος ΙΒ:34) και από την καρδιά του ανθρώπου εξέρχονται *«διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχείαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. Ταύτα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπον»* (Ματθαίος ΙΕ:19-20 - Βλ. επίσης: Ιάκωβος Γ:1-12, Μάρκος Ζ:18-23). Ο άνθρωπος μπορεί να τρώγει ελεύθερα ζώα, γιατί αυτό είναι δοσμένο από το Θεό και η κρεατοφαγία σε καμιά περίπτωση δεν τον κάνει εχθρό με τα ζώα. Αντίθετα, γνωρίζοντας το θέλημα του Θεού στη ζωή του και μένοντας στην υπακοή του Λόγου Του, έχει πραγματική αγάπη για τα ζώα και την εκφράζει με υγιή τρόπο και με έμπρακτες ενέργειες.

Οι άνθρωποι που κόπτονται για τα φιλόζωα αισθήματά τους, στην πραγματικότητα είναι άδαιοι και κενοί και ψάχνουν να βρουν ένα υποκατάστατο αγάπης στα ζώα, γιατί έχουν απορρίψει την αγάπη του Θεού και την αγάπη προς τον πλησίον τους, με αποτέλεσμα να πηγαίνουν σε λάθος πηγή αγάπης, πηγαίνουν σε πηγή που δεν έχει καθαρό και γάργαρο νερό, πηγαίνουν σε πηγή που το νερό της είναι θολωμένο και λασπώδες. Αυτός είναι και ένας από τους λόγους, όπου μη βρίσκοντας την πραγματική αγάπη στα ζώα, γίνονται αντικοινωνικοί, εκκεντρικοί, δύστροποι, εγωιστές και φίλαυτοι. Ο Θεός έχει θέσει «νόμους για τα ζώα» και «νόμους για τους ανθρώπους» και ο άνθρωπος ζώντας μέσα σε σύγχυση, έχει αντιστρέψει τους νόμους του Θεού και προσπαθεί να εφαρμόσει τους ανθρώπινους νόμους στα ζώα.

Για να είναι αντικειμενική η μελέτη μας και να παρουσιάζει το όλο θέμα σφαιρικά, θα πρέπει να αναφέρουμε το γεγονός ότι υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι, είτε μεμονωμένα, είτε σαν ομάδες και οργανώσεις, κατά σύστημα δεν τρώγουν ζωικές τροφές και είναι καθαρά χορτοφάγοι. Αυτό όμως δεν γίνεται, επειδή είναι "ζωόφιλοι", αλλά το κάνουν αυτό για τελείως διαφορετικούς λόγους, όπως για λόγους θρησκευτικούς, καθόσον υπάρχουν χριστιανικές ομάδες

που στη διδασκαλία τους διακηρύττουν αποχή από ζωικές τροφές. Άλλοι το κάνουν για λόγους υγιεινής, καθόσον πιστεύουν ότι οι ζωικές τροφές είναι επιβλαβείς για την υγεία τους και φροντίζουν το κρέας να μην συμπεριλαμβάνεται στο μενού τους.

Αυτές όμως οι διδασκαλίες, όπως αναφέρθηκε, δεν συμφωνούν με την Αγία Γραφή, η οποία μας συστήνει την κρεατοφαγία, αμέσως μετά τον κατακλυσμό: *«ΠΑΝ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΝ, το οποίον ζη, θέλει είσθαι εις εσάς προς τροφήν, ως τον χλωρόν χόρτον έδωκα τα πάντα εις εσάς, ΚΡΕΑΣ όμως με την ζωήν αυτού, (με) το αίμα αυτού, ΔΕΝ ΘΕΛΕΤΕ ΦΑΓΕΙ, και εξάπαντος το αίμα σας, (το αίμα) της ζωής σας, θέλω εκζητήσει»* (Γένεσις Θ:3-5). Τα λόγια αυτά, τα είπε ο Θεός, όταν ο Νώε και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς του βγήκαν από την κιβωτό, αφού είχαν κατακαθίσει τα νερά που είχαν επιφέρει ολοκληρωτική καταστροφή επάνω σε ολόκληρη τη γη. Όταν ο Λόγος του Θεού λέγει *«ΠΑΝ (κάθε) κινούμενον, το οποίον ζη, θέλει είσθαι εις εσάς προς τροφήν»*, φυσικά δεν εννοεί ότι, μπορούμε να τα τρώμε, κάθε τι που κινείται, δηλαδή να τρώμε σκορπιούς, φίδια, μυρμηγκια, αράχνες, ποντίκια, σκουλήκια, κλπ. Όταν λοιπόν εδώ ο Κύριος λέγει *«ΠΑΝ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΝ»* εννοεί από αυτά που ο ίδιος έχει *«αγιάσει»*, που έχει δηλαδή *«ξεχωρίσει»*. Δεν μπορεί να φάει ο άνθρωπος την ύαινα που τρέφεται αποκλειστικά με πτώματα και το σώμα της είναι γεμάτο μικρόβια.

«Ούτος είναι ο νόμος περί των κτηνών και περί των πτηνών και περί παντός εμψύχου όντος κινουμένου εν τοις ύδασι και περί παντός όντος έρποντος επί της γής· διά να διακρίνητε μεταξύ του ΑΚΑΘΑΡΤΟΥ και του ΚΑΘΑΡΟΥ και μεταξύ των ζώων τα οποία τρώγονται των ζώων και οποία δεν τρώγονται» (Λευιτικό ΙΑ:46-47). Εδώ έχουμε το νόμο που έδωσε ο Θεός στο Μωυσή και εφόσον αναφέρεται σε ζώα "τα οποία τρώγονται", αυτό σημαίνει ότι η κρεατοφαγία είναι δοσμένη από τον ίδιο το Θεό και ένας προορισμός των ζώων είναι να αποτελούν και την τροφή του ανθρώπου.

. . . / / / . . .

Μέρος ΕΒΔΟΜΟ

ΑΡΧΑΙΕΣ ΖΩΟΜΟΡΦΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ

1. Αναφέρθηκε ότι στην αρχαιότητα, σχεδόν σε όλους τους λαούς (Αίγυπτος, Βαβυλώνα, Ελλάδα, Ρώμη, κλπ), υπήρχαν θεότητες που εικονίζονταν με **ανθρωπόμορφα ζώα**, είχαν δηλαδή ανθρώπινο σώμα, αλλά το κεφάλι ήταν κάποιου ζώου ή πτηνού (λύκος, σκύλος, γεράκι. κλπ). Συνέβαινε όμως και το αντίθετο, το σώμα να είναι ζώου και το κεφάλι να είναι ανθρώπινο, όπως στην περίπτωση του τραγοπόδαρου θεού Πάνα και των Κενταύρων, οι οποίοι είχαν από τη μέση και κάτω σώμα ζώου (αλόγου) και από τη μέση και πάνω ανθρώπινο σώμα. Οι αρχαίοι ειδωλολατρικοί θεοί είχαν ταυτίσει τους θεούς με τα ζώα και σε πολλές περιπτώσεις τους είχαν δώσει και ζωώδεις ιδιότητες, χαρακτηριστικά και συμπεριφορές. Το χαρακτηριστικό των θεοτήτων αυτών ήταν η σκληρότητά τους, που για να τις εξευμενίσουν οι άνθρωποι έκαναν και ανθρωποθυσίες, ένας τρόπος λατρείας που τον "απαιτούσαν" οι θεότητες μέσω των ιερέων τους.

Ο Θεός βδελύσσεται (σιχαίνεται) την αμαρτία και την ειδωλολατρεία. Ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του, έχουν σαν στόχο να κάνουν τον άνθρωπο ΝΑ ΑΜΑΡΤΗΣΕΙ και να πέσει στην ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ κάθε μορφής και στις ημέρες μας, οι οποίες χαρακτηρίζονται από μεγάλη πτώση των ηθικών αξιών, θα μπορούσαμε να καταγράψουμε όχι δεκάδες, αλλά χιλιάδες μορφών ειδωλολατρείας.

2. Στην προ του Χριστού εποχή, στις αρχαίες ειδωλολατρικές θρησκείες, υπήρχαν εκατοντάδες θεότητες στις οποίες μπορούσε ο άνθρωπος να προσφεύγει σε κάθε του περίσταση και πάρα πολλές από τις θεότητες αυτές είχαν τη μορφή ΖΩΟΥ. Πολύ γνωστή περίπτωση είναι του Αιγυπτιακού θεού **Άνουβι**, ο οποίος είχε κεφάλι σκύλου ή τσακαλιού και ήταν ο θεός που άνοιγε το δρόμο του κάτω κόσμου για τους νεκρούς, όπως αντίστοιχα συνέβαινε στην Ελλάδα με τη θεά **Εκάτη**, την Φωτοβόλο ή Τρισυπόστατη ή Κουροτρόφο θεά, όπως την ονόμαζαν, την οποία άλλοτε παρουσίαζαν με αυστηρό όμορφο γυναικείο πρόσωπο και άλλοτε με μορφή σκύλου. Στην Αίγυπτο επίσης συναντούμε τριαδική θεότητα με πρόσωπα ζώων,

όπως φαίνεται και στις απεικονίσεις στο τέλος του βιβλίου.

Ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του (δαιμόνια - άγγελοι του σκότους), αρέσκονται να παίρνουν **μορφές ζώων**, γι' αυτό και οι παραστάσεις των Σατανιστών είναι απαίσιες μορφές ζώων, ακόμα και όταν χρησιμοποιούν οικόσιτα ζώα. Η πιο γνωστή απεικόνιση και παρουσίαση του ίδιου του Διαβόλου, είναι η μορφή του **"Μπαθομέτ"** ή **"ΜΑΤΣ"**. Πρόκειται για ένα τερατώδες και κτηνώδες άγαλμα του Σατανά, που έχει ανθρώπινο σώμα και κεφάλι τράγου και στο μέτωπό του είναι η σατανική πεντάλφα. "ΜΑΤΣ" είναι αρχικά του τίτλου του Διαβόλου, δηλαδή **"Μέγας Αρχιτέκτων Του Σύνμπαντος"** (βλ. φωτογραφία, σελ.63).

3. Στην μετά Χριστό εποχή, όταν ο χριστιανισμός έγινε επίσημη θρησκεία της απέραντης Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, εισήχθησαν, καθιερώθηκαν και επιβλήθηκαν στο ποίμνιο εκατοντάδες άλλοι «θεοί» προστάτες, που τους ονόμασαν "άγιους", "όσιους" και "ασκητές" και δημιούργησαν ένα κατάλογο που μεταφορικά ο κατάλογος αυτός δεν έχει τέλος, αφού για κάθε μικρό ή μεγάλο πρόβλημα, υπήρχε και ένας **προστάτης άγιος**, στον οποίο θα μπορούσε να προσφύγει ο άνθρωπος, κατ' αντιστοιχία με τις αρχαίες θεότητες.

Δεν έλειψαν ούτε και στη χριστιανική θρησκεία η λατρεία αγίων με μορφή ΖΩΟΥ, με χαρακτηριστική περίπτωση του αγίου Χριστόφορου, ο οποίος παρουσιάζεται σε όλες τις αγιογραφίες με μορφή σκύλου. Αυτός είναι ο **πνευματικός ξεπεσμός** του αποστατημένου από το Θεό ανθρώπου, που δεν λατρεύει το δημιουργό Του, εν Χριστώ Ιησού, αλλά λατρεύει τα δημιουργήματά Του. Η παρουσίαση του Χριστόφορου με μορφή σκύλου, δεν έχει καμιά σχέση με τον πραγματικό άγιο Χριστόφορο, που αφιέρωσε τη ζωή του στον Ιησού Χριστό. **Είχε και αυτός ανθρώπινο κεφάλι, όπως έχουμε όλοι μας.**

Ίσως πολλοί από τους αναγνώστες να προβληματιστούν και να αναρωτηθούν εάν όλα αυτά είναι αλήθεια και κατά πόσο είναι γνωστά στο χριστεπώνυμο ποίμνιο της Ελληνικής κατεστημένης εκκλησίας (Ορθόδοξης). Για επιβεβαίωση του γεγονότος αυτού και για την αντικειμενικότητα της μελέτης μας θα αναφέρουμε τα ακόλουθα αξιόπιστα στοιχεία:

- (α) **Στο χωριό Αντρώων** της αρχαίας Ολυμπίας υπάρχει η Βυζαντινή εκκλησία των Αγίων Αναργύρων, στο εσωτερικό της οποίας υπάρχουν πολλές τοιχογραφίες, από τις οποίες ξεχωρίζουν 2 παράξενες αγιογραφίες που είναι ο **"Άγιος Σκύλος"** και ο **"Κύνο-Βιάρης"**. Η εικόνα του Άγιου Σκύλου είναι αναπαράσταση ενός "αγίου" με κεφάλι κυνηγόσκυλου. Προφανώς είναι ο άγιος Χριστόφορος, τον οποίο πολλοί συνήθιζαν να τον έχουν σε μικρή εικόνα μέσα στα αυτοκίνητά τους για να τους προστατεύει. Η αγιογραφία του Κύνο-Βιάρη βασικά είναι άγνωστη στην Ελληνική Ορθόδοξη εκκλησία, γι' αυτό και δεν υπάρχουν αξιόπιστες πηγές, ώστε να αντλήσουμε στοιχεία για το πως προέκυψε και η λατρεία του, αλλά και η εικονογράφηση του στην εκκλησία των Αγίων Αναργύρων.
- (β) **Στη Λίνδο της Ρόδου** μέσα στο ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου υπάρχει σε περίβλεπτο σημείο η εικόνα του σκυλοκέφαλου αγίου Χριστόφορου. Εικόνες του αγίου υπάρχουν στον άγιο Γερμανό των Πρεσπών, στην Καππαδοκία και στην Τρανσυλβανία. Ο Χριστόφορος επίσης θεωρείται πολιούχος άγιος της πόλης του Αग्रινίου.
- (γ) **Φορητή εικόνα** του σκυλόμορφου αγίου εκτίθεται στο Βυζαντινό Μουσείο της Αθήνας, στο Εκκλησιαστικό Μουσείο των Σερρών και σε άλλα μέρη. Στις εικόνες συνήθως παρουσιάζεται με αλλόκοτο κεφάλι σκύλου. Σύμφωνα με δοξασίες και θρύλους πιστεύεται ότι ο Χριστόφορος (που το Ρωμαϊκό του όνομα ήταν **Ρέπροβος**), σωματικά ήταν ένας γίγαντας και ότι καταγόταν από μια βάρβαρη ανθρωποφάγα φυλή που ζούσε στα βόρεια της Ασίας και κατ' άλλους στη Βόρεια Αφρική.
- 4.** Θα πρέπει να αναφέρουμε για ιστορικούς λόγους ότι στην αρχαία Ελλάδα οι "σκυλοκέφαλοι" ήσαν πάρα πολύ γνωστοί. Ο Ησίοδος, ο Ηρόδοτος, Στράβωνας και ο Κλαύδιος Πτολεμαίος κάνουν αναφορά για **σκυλοκέφαλα πλάσματα**. Θρύλοι αναφέρουν ότι κυνοκέφαλοι υπήρχαν και μέσα στους στρατιώτες του Μεγάλου Αλεξάνδρου, καθόσον ιστορικές πηγές αναφέρουν ότι διάβηκε στον τόπο των σκυλοκεφάλων: **«Καὶ ἐδιέβη τὸν τόπον αὐτονῶν ἡμέρες καὶ**

ἦλθαν εἰς τὸν τόπον τῶν Σκυλοκεφάλων. Αὐτοὶ οἱ Σκυλοκέφαλοι, ὄλον τους τὸ κορμὶν ἔναι ὡσπερ ἀνθρώπου καὶ τὸ κεφάλιν τους ἔνι σκύλινον, καὶ λαλοῦν φωνὴν ἀνθρωπίνην, καὶ ἄλλην φορὰν βαβίζουσι ὡς οἱ σκύλοι, σκύλινα». Φυσικά οι σκυλοκέφαλοι στρατιώτες του Μ.Αλεξάνδρου, δεν είχαν κεφάλι σκύλου, αλλά η ονομασία αυτή προήλθε από τα χαρακτηριστικά που τους ξεχώριζαν από το υπόλοιπο στράτευμα, τα οποία ήταν ή οι περικεφαλαίες που φορούσαν και είχαν μορφή ζώου, ή από τον τίτλο τον οποίο είχαν δώσει στο συγκεκριμένο τάγμα, ή από την περιοχή ή τη φυλή που προέρχονταν οι στρατιώτες αυτοί.

Εκτός από τους θρύλους για σκυλοκέφαλους ανθρώπους, στην Ελληνική μυθολογία υπάρχει και σκυλοκέφαλα αιμοβόρα ζώα, όπως ήταν ο **Κέρβερος**, φύλακας του Άδη. Ήταν στις πύλες του Άχερонта και επέτρεπε στους νεκρούς να μπουν στον Άδη μόνο μια φορά και να παραμείνουν εκεί αιώνια, ενώ δεν επέτρεπε την είσοδο των ζωντανών. Ο Κέρβερος ήταν ένα τέρας που είχε **τρία κεφάλια σκύλου**, ουρά δράκοντα και φιδίσια χείτη, είχε αιχμηρά δόντια και δηλητηριώδες δάγκωμα. Ήταν τόσο τρομερός που και οι θεοί τον φοβόντουσαν. Ήταν γιος του Τυφώνα, του πιο θανατηφόρου τέρατος της αρχαιότητας και της Έχιδνας, που θεωρείται μητέρα όλων των τεράτων.

Μέσα στην Αγία Γραφή οι σκύλοι (κύνες) συμβολίζουν τον **αποστάτη άνθρωπο**, αυτόν που κάποτε ήταν μέτοχος των ευλογιών του Κυρίου, είχε επίγνωση της αλήθειας και είχε γευτεί τις δωρεές του Θεού, αλλά στην πορεία στράφηκε πίσω και ακολούθησε την οδό της απώλειας: **«Ὡς ο κύων επιστρέφει εἰς τὸν ἐμετόν αὐτοῦ, οὕτως ο ἄφρων ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ...»** (Παροιμίες Κς':11). Ο Θεός τους ΚΥΝΕΣ, δηλαδή τους άφρονες και αποστάτες ανθρώπους τους κατατάσσει στην ίδια κατηγορία με τους μάγους, πόρνους, φονιάδες, ειδωλολάτρες και ψεύτες και κανέναν απ' όλους αυτούς δεν θα έχει μέρος στην αιώνια βασιλεία: **«Ἐξὼ δε εἶναι οἱ κύνες καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν καὶ πράττων τὸ ψεῦδος»** (Αποκάλυψη ΚΒ:15). Ο Θεός μέσα στο Λόγο Του, για τους αποστάτες (κύνες) λέγει ότι θα ήταν πολύ καλύτερα γι' αυτούς ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΧΑΝ ΓΝΩΡΙΣΕΙ ΠΟΤΕ την οδό

της δικαιοσύνης, να μην είχαν γνωρίσει ποτέ το Θεό, αλλά αφού Τον γνώρισαν και γεύθηκαν τις ευλογίες Του, επέστρεψαν στην αμαρτία. Εάν συνέβαινε αυτό η τιμωρία τους θα ήταν πολύ πιο ελαφριά απ' ό,τι τώρα (βλ. Β' Πέτρου Β:20-22).

5. Στις σατανολατρείες, στις σατανικές κινηματογραφικές ταινίες και γενικά σε κάθε σατανική εκδήλωση, είναι απαραίτητη η παρουσία ζώων στα οποία επικρατεί πάντοτε **το μαύρο χρώμα**, όπως σκύλοι, γάτες και κοράκια. Τα ζώα αυτά είναι βοηθοί των πονηρών πνευμάτων και μέσα από αυτά ενεργούν για να επιτύχουν τους σκοπούς τους. Για παράδειγμα στην 1η ταινία **"The Omen 1"** (Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ), που αναφέρεται στη γέννηση του Αντίχριστου και στα πρώτα παιδικά του χρόνια, εκτός από την νταντά του (μια γυναίκα φορέα πονηρών πνευμάτων), είχε φύλακα και ένα άγριο μαύρο σκύλο, που δεν επέτρεπε σε κανέναν να πλησιάσει το μικρό γιο του Διαβόλου. Στην 3η ταινία της σειράς **"The Final Conflict"** (Η ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ) ο ίδιος ο Αντίχριστος σε μεγάλη πλέον ηλικία, χρησιμοποιούσε τους σκύλους του, που τους είχε για το κυνήγι της αλεπούς, εναντίον των εχθρών του, για να τους θανατώσει.

Για το λόγο αυτό, ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του, προσπαθούν να εξοικειώσουν τον άνθρωπο με τα ζώα αυτά, ώστε να ενεργούν απαρατήρητοι και ανενόχλητοι. Σε όλες τις γενιές και ιδιαίτερα στη σημερινή γενιά, το μεγαλύτερο όπλο του Διαβόλου, για να παρασύρει τον άνθρωπο μακριά από το Θεό και να τον οδηγήσει στην αιώνια απώλεια, είναι να τον κάνει να πιστέψει ότι δεν υπάρχει. Η απόστολος Παύλος μας προειδοποιεί ότι ο Σατανάς μετασχηματίζεται σε *«άγγελος φωτός»* (Β' Κορινθίους ΙΑ:14) και ότι εμείς για να μην υπερισχύσει εναντίον δεν πρέπει να *«αγνοούμε τα διανοήματά του»* (Β' Κορινθίους Β:11).

Βλέπουμε σήμερα να έχει αποκτήσει ο άνθρωπος μια παθολογική, μη υγιή αγάπη για τα ζώα, με προεξέχοντα τους σκύλους και τις γάτες. Ο Διάβολος που ο Ιησούς τον αποκάλυψε *«Θεό και άρχοντα του κόσμου τούτου»* (Ιωάννης ΙΒ:31, ΙΔ:30, Β' Κορινθίους Δ:4) και είναι αυτός που φέρνει την πλάνη στον κόσμο, δεν του λέγει πλέον να λατρεύει αγάλματα με μορφές ζώων, γιατί τώρα είναι πολιτισμένος και έχει κατακτήσει τη σελήνη και τον Άρη, αλλά τον βάζει

να υπηρετεί με πάθος τα ζώα και να γίνεται δούλος τους σε σημείο που για να τα ευχαριστήσει, να τα βάζει μέσα στο παιδικό καροτσάκι και να τα βγάζει βόλτα στην αγορά, όπως έκανε η κυρία με το περιστατικό που αναφέρθηκε (βλ. Μέρος 4ο).

6. Είναι μια πραγματικότητα ότι σήμερα, στις δύο πρώτες δεκαετίες του 21ου αιώνα, την εικόνα που παρουσιάζει ένα **ανθρώπινο σώμα με τη μορφή σκύλου** (όπως είναι του αγίου Χριστοφόρου) την προσκυνεί και την λατρεύει πλήθος ανθρώπων, οι οποίοι έχουν εξαπατηθεί από το Διάβολο, το θεό του κόσμου τούτου και αντί να αποδίδουν τη λατρεία στον ένα και μόνο αληθινό Θεό που υπάρχει, στο δημιουργό του σύμπαντος και στον Κύριο των δυνάμεων, δίνουν τη λατρεία τους στα δημιουργήματά Του και ενώ ξεκίνησαν αρχικά να λατρεύουν το Θεό στην πορεία του χρόνου ξέπεσαν και άρχισαν να λατρεύουν **πέτρες**, φτιάχνοντας πέτρινα γλυπτά και αγάλματα, **ξύλα**, φτιάχνοντας ξύλινες εικόνες, τοτέμ, ξόανα, κλπ, την **υλική δημιουργία** του Θεού, λατρεύοντας το φεγγάρι τον ήλιο, τα αστέρια, κλπ, τη **ζωική δημιουργία** του Θεού, ανθρώπους και ζώα και γενικά είχαν βρει τρόπους έκφρασης της λατρείας τους σε κάποια ανώτερη δύναμη. Στην πραγματικότητα δεν λάτρευαν πέτρες, ξύλα, αστέρια, ζώα και ανθρώπους, αλλά λάτρευαν και προσκυνούσαν τις αντιπροσωπεύσεις όλων αυτών, που ήταν και είναι οι πονηρές υπερβατικές δυνάμεις, που κρύβονται πίσω απ' όλα αυτά τα ανθρώπινα κατασκευάσματα. Ένα άγαλμα ή μία εικόνα, από οποιοδήποτε υλικό και να είχε φτιαχτεί, παρίστανε κάποια θεότητα, πίσω όμως από τη θεότητα αυτή υπήρχε η λατρεία πονηρών δυνάμεων του σκότους.

Σήμερα, μέσα στη χριστιανική θρησκεία έχουμε αναβίωση αρχαίων δοξασιών και λατρειών. Εφόσον οι **αρχαίοι προστάτες θεοί**, αντικαταστάθηκαν με **χριστιανούς προστάτες άγιους**, μέσα στη χριστιανική λατρεία διείσδυσαν και οι ανθρωπόμορφες θεότητες καθώς και κάθε μορφής τέρατα. Όταν μια εικόνα παρουσιάζει μία μορφή, που αποτελείται από ΑΝΘΡΩΠΟ και από ΖΩΟ, αυτό πρόκειται καθαρά περί **"τέρατος"** και η σκυλόμορφη εικόνα του αγίου Χριστόφορου, δεν είναι τίποτα άλλο, παρά μία φωτογραφία (εικόνα) τέρατος, στην οποία αποδίδεται θεία λατρεία και τιμή.

Ο Διάβολος και οι πονηρές του δυνάμεις, θέλουν να ρίξουν τον άνθρωπο σε ζωώδη μορφή και κατάσταση, γι' αυτό και προωθούν λατρείες που είναι ταυτισμένες με ζώα και τη λατρεία αυτή την παρουσιάζουν στον άνθρωπο καλυμμένη, είτε ως διασκέδαση, είτε ως κοινωνική εκδήλωση, είτε ως αθώα θρησκευτική εκδήλωση, ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να εξαπατηθεί πολύ εύκολα. Τέτοια περίπτωση έχουμε με τις **απόκριες**, όπου οι άνθρωποι αρέσκονται να χρησιμοποιούν μάσκες με φρικτά παραμορφωμένα πρόσωπα, είτε ζώων, είτε ανθρώπων, όπως διαβολάκια, δράκουλες, σκελετούς, σατανικές μορφές, νεκροκεφαλές, τέρατα, αιματοβαμμένοι μικροί νίντζα, μάγισσες, ξωπικά, νεραίδες, θάνατος και άλλα.

Τα άτομα, μικρά ή μεγάλα, αγόρια ή κορίτσια, μορφωμένα ή αμόρφωτα, **ΤΑΥΤΙΖΟΝΤΑΙ πλήρως με τη μορφή που εικονίζει η μάσκα** την οποία φορούν και αρχίζουν ΝΑ ΕΚΔΗΛΩΝΟΝΤΑΙ και ΝΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΟΝΤΑΙ όπως η εικονιζόμενη μορφή. Εάν ντυθεί «διαβολάκι», στο πρόσωπό του θα εκδηλώνονται πράξεις και ενέργειες που πριν δεν θα τις έκανε, ούτε πίστευε ότι θα μπορούσε να τις κάνει, **γιατί εκείνη τη στιγμή «ανοίγει πόρτα» εισόδου μέσα του στα πονηρά σατανικά πνεύματα**. Εάν ντυθεί με τη μορφή κάποιου ζώου, ταυτίζεται με το ζώο αυτό και οι ενέργειές του έχουν τις ιδιότητες και τα χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου ζώου (επιθετικότητα, αγριότητα, κλπ).

Όταν βγάζει τη μάσκα επανέρχεται πάλι στην καθημερινότητα ή τουλάχιστον έτσι νομίζει. Ο Διάβολος είναι ο μεγάλος πλάνος, ποτέ δεν αφήνει το «έδαφος» που κατέκτησε, απλά παραπλανά το άτομο, ότι δεν συνέβη τίποτα ή ότι ήταν κάτι το περιστασιακό, γιατί το απαιτούσαν τα έθιμα, αλλά στην πορεία της ζωής του αρχίζουν να εμφανίζονται και πάλι αυτές οι σατανικές εκδηλώσεις, είτε σε μικρότερο, είτε σε μεγαλύτερο βαθμό, ανάλογα με τον τόπο που το άτομο έδωσε και εξακολουθεί να δίνει στις πονηρές σκοτεινές δυνάμεις. Ο απόστολος Παύλος μας προτρέπει **«Μη δίδετε τόπον εις τον Διάβολο»** (Εφεσίους Δ:27). Η Βίβλος μας αποκαλύπτει ότι ο Διάβολος **«μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός»** (Β' Κορινθίους ΙΑ:13-15) και ενεργεί επάνω στους **«υιούς της απειθείας»** (Εφεσίους Β:2, Ε:2), επάνω σε αυτούς που η καρδιά τους παρεκκλίνει από τον δρόμο

της αλήθειας.

Ο Διάβολος, προκειμένου να εξαπατήσει τον άνθρωπο και να τον παρασύρει μακριά από τον Θεό και τον άγιο Λόγο Του, ως Πονηρός που είναι, χρησιμοποιεί κάθε "αθώο" τρόπο, ώστε να τον έχει συνέχεια απασχολημένο το νου του και να του κλέβει το χρόνο, ώστε να μην ενδιαφέρεται καθόλου για τη σωτηρία του και το που θα περάσει την αιωνιότητα, στην ένδοξη παρουσία του Θεού ή στον δικό του τόπο των βασάνων; Σήμερα μία πολύ προσφιλής μέθοδος του Διαβόλου για να εξαπατήσει τον άνθρωπο είναι να του δώσει **υπέρμετρη λατρεία προς τα ζώα**, να τον απομονώσει από το κοινωνικό σύνολο και να τον κάνει εριστικό και εγωιστή με τον πλησίον του. Τα περιστατικά με τα ζώα, που ήδη αναφέρθηκαν (βλ. Μέρος 4ο) αυτό το καταδεικνύουν περίτρανα.

Ο άνθρωπος σιγά-σιγά, έβγαλε από την καρδιά του την αγάπη του προς το ΘΕΟ και προς τον ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ του, αλλά και προς τα ΖΩΑ, όπως ο Θεός έχει καθιερώσει τη σχέση ανθρώπου και ζώου και την έχει αντικαταστήσει, όχι με τη λατρεία ενός αγάλματος ζώου, ή μιας εικόνας ζώου, όπως γινόταν στην αρχαιότητα, αλλά **με ένα ζωντανό ζώο** (σκύλο, γάτα, κλπ), έχοντας εξαπατηθεί, καθόσον νομίζει ότι προσφέρει κοινωνική υπηρεσία, αλλά οι ψυχωτικές εκδηλώσεις του, η απαξίωση των ανθρώπων που τον περιβάλουν και η αντικοινωνική συμπεριφορά του υποδηλώνουν ακριβώς τα κίνητρα της καρδιάς τους.

Ο αναμάρτητος Ιησούς πρόσφερε το πολύτιμο αίμα Του για να σωθεί ο κάθε άνθρωπος, όταν Τον εκζητήσει με πίστη και μετάνοια, **ας προσευχόμαστε για τους ανθρώπους αυτούς που έχουν παραπλανηθεί, ώστε να στραφούν προς τον Κύριο Ιησού και τότε η αγάπη τους για τα ζώα θα είναι η πραγματική, όπως ο Θεός την έχει θέσει μέσα μας**. Όταν αναγνωρίσει τον Ιησού προσωπικό του σωτήρα και του δώσει το τιμόνι της καρδιάς του για να τον καθοδηγεί στη ζωή, τότε όλες οι ενέργειές του θα χαρακτηρίζονται από σοφία και σύνεση .

. . . / / / . . .

Μέρος ΟΓΔΟΟ ΠΑΡΕ ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΘΕΣΗ

Όπως θα κατάλαβες αγαπητέ αναγνώστη η μελέτη αυτή, όχι μόνο δεν στρέφεται κατά των ζώων, αλλά αποδεικνύει μέσα από τον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, ότι ο άνθρωπος οφείλει να φροντίζει, να αγαπά και να περιθάλπτει τα ζώα, όχι με λάθος ενέργειες και αντικοινωνικές συμπεριφορές, που οδηγούν σε ακραίες καταστάσεις, αλλά θέτοντας τα υγιή θεμέλια και τις σωστές Βιβλικές αρχές που πρέπει να διέπουν τις σχέσεις του ανθρώπου με τα ζώα. **Γι αυτό η προτροπή μου είναι:**

- Να αγαπάς τα ζώα και να τα φροντίζεις, αλλά όχι να είναι ο μόνος αυτοσκοπός της ζωής σου, **όχι να τα κάνεις «είδωλα»** και η ζωή σου να είναι μια καθημερινή «θυσία» γι' αυτά.
- Μην κακομεταχειρίζεσαι και μην κακοποιείς τα ζώα, δεν έχεις αυτό το δικαίωμα, γιατί είναι πλάσματα του Θεού και ο Θεός θα σου το καταλογίσει αυτό.
- Μην σκοτώνεις ποτέ ζώο χωρίς λόγο (πουλάκια, γατάκια, κλπ), παρά μόνο για τροφή (όσα βέβαια τρώγονται) και να το τρώγεις χωρίς το αίμα του, γιατί εάν φας ζώο με το αίμα μέσα του, **ο Θεός θα εκζητήσει από σένα τη ζωή του**. Μην απορείς γιατί κάποιο άτομο στο περιβάλλον σου έφυγε ξαφνικά από τον κόσμο αυτό, υπάρχουν πνευματικοί νόμοι που ο Θεός έχει θέσει. Ο άνθρωπος θερίζει ό,τι σπέρνει. Εάν σπείρεις αγάπη, θα θερίσεις αγάπη. Εάν σπείρεις ζωή, θα θερίσεις ζωή. Εάν σπείρεις θάνατο, θα θερίσεις θάνατο!
- Να έχεις τη σωστή σχέση με τα ζώα **που ο Θεός έχει θέσει**. Φρόντισε τα ζώα **να υπηρετούν** την όποια ανάγκη σου και να μη γίνεσαι εσύ ο υπηρέτης και ο δούλος τους.
- Μην βάζεις ποτέ τα ζώα **πάνω από τον άνθρωπο** και **πάνω από το Θεό**. Δώσε την πρώτη θέση στη ζωή σου στον Κύριο Ιησού, που πέθανε για σένα προσωπικά, που έχεις μέσα σου το Πνεύμα του Θεού, εφόσον έχεις αποδεχτεί τη θυσία Του,

γιατί Αυτός πέθανε για σένα και όχι για τα ζώα.

- Ακολούθησε στη ζωή σου το ευλογημένο τρίπτυχο που είναι «**Θεός - άνθρωπος - ζώα**» και μην αντιστρέφεις την σειρά που ο Θεός έχει θέσει, ακολουθώντας το ανθρώπινο τρίπτυχο «**ζώα - άνθρωπος - Θεός**». Μην ακολουθείς το τρίπτυχο της σύγχρονης θρησκείας «**ζώα - ζώα - ζώα**», που στη σημερινή γλώσσα μεταφράζεται «**ζωολατρεία**» και όχι «ζωοφιλία», όπως εσύ λέγεις.
- Φρόντισε να διατηρείς τους χώρους (δημόσιους, ιδιωτικούς, κλπ) καθαρούς από τις ακαθαρσίες των ζώων, καθόσον μέσα στην Αγία Γραφή όπου υπάρχουν **δαιμονικές ενέργειες**, παρεμβάσεις και καταλήψεις, εκεί υπάρχουν και ακαθαρσίες. Ο Ιησούς είπε ότι «*ο χοίρος λουσθείς επέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου*» (Β' Πέτρου Β:22). Μέσα στις ακαθαρσίες του «βορβόρου» αρέσκειται να ζει ο άνθρωπος που δίνει τόπο στο Διάβολο και ανοίγει πόρτα εισόδου στις πονηρές δυνάμεις του, όταν πηγαίνει ενάντια στο θέλημα του Θεού στη ζωή του.
- Φρόντισε τα δικά σου ζώα και μην ενοχλείς τους γείτονες, βάζοντας τροφές στα δικά τους κατοικίδια ή στα αδέσποτα της περιοχής, **ρυπαίνοντας τους γύρω χώρους**. Η ορολογία «αδέσποτα» είναι μόνο για τον άνθρωπο, για το Θεό γνώριζε ότι ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ «αδέσποτα» ζώα, γιατί Αυτός τα έφερε στην ύπαρξη και Αυτός φροντίζει και για το φαγητό τους. Ο ίδιος ο Ιησούς το είπε αυτό για τα πτηνά: «*Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος ΤΡΕΦΕΙ αυτά*» (Ματθαίος ς'/6:26).

Ο Δαβίδ αναφερόμενος στη μεγαλειότητα της δημιουργίας του Θεού, γράφει ότι τα λιονταράκια ζητούν «*παρά του Κυρίου την τροφήν αυτών*», γιατί γνώριζε τους νόμους που ο Θεός έχει θέσει για όλη τη δημιουργία Του και μέσα στους νόμους Του έχει συμπεριλάβει και την εξεύρεση τροφής των ζώων: «*Φέρεις σκότος, και γίνεται νύξ· εν αυτή περιφέρονται πάντα τα ΘΗΡΙΑ του δάσους· οι ΣΚΥΜΝΟΙ (=λιονταράκια) βρυχώνται διά να αρπάσωσι, και να ζητήσωσι παρά του Θεού την τροφήν αυτών. Ο ήλιος*

ανατέλλει· συνάγονται και πλαγιάζουσιν εν τοις σπηλαίοις αυτών· εξέρχεται ο άνθρωπος εις το έργον αυτού και εις την εργασίαν αυτού έως εσπέρας...». Όταν τελειώνει τα λόγια αυτά ο Δαβίδ, βλέποντας την πανσοφία του Θεού, γεμάτος ευφροσύνη αναφωνεί: «...Πόσον μεγάλη είναι τα έργα σου, Κύριε· τα πάντα εν σοφία εποίησας· η γη είναι πλήρης των ποιημάτων σου» (Ψαλμός ΡΔ:20-24). Ο Θεός έχει πρόνοια για τα πάντα.

- Βγάλε έξω από το σπίτι σου τα πολλά ζώα που έχεις (γάτες, κλπ) και κάνε το σπίτι σου να είναι ένα καθαρό και υγιές περιβάλλον. Ο Θεός δεν θέλει το σπίτι σου να είναι **«οίκος ζώων»**, και να δημιουργούνται ανθυγιεινές εστίες, αλλά θέλει να είναι **«οίκος λατρείας του Θεού»**, να είναι ένας οίκος που να ευωδιάζει από καθαριότητα.
- Να σέβεσαι την ησυχία του πλησίον σου, που πιθανόν να έχει και προβλήματα υγείας, φροντίζοντας το ζώο σου (το σκυλάκι σου) να μην ενοχλεί τους γύρω με τα γαβγίσματά του, σε όποιο χώρο και εάν βρίσκεσαι, στο σπίτι σου, στην αγορά για καφέ ή για ψώνια, στο δρόμο, παντού!
- Μην καταναλώνεσαι σε πολύωρες συζητήσεις για τα ζώα σου, γιατί η Βίβλος λέγει ότι *«εκ του περισσεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα»*. Δώσε την πρώτη θέση στις συζητήσεις σου στο Θεό, ή σε προβλήματα που απασχολούν την οικογένειά σου, τη δουλειά σου και γενικά την καθημερινότητά σου. Μην γίνεσαι στους γύρω σου κουραστικός, προβάλλοντας συνέχεια τα «είδωλα» της καρδιάς σου!!

. . . / / / . . .

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Φθάνοντας στο τέλος της μελέτης μας, διαπιστώνεις ότι ένα θέμα που αφορά τα ζώα ερμηνεύεται και αναλύεται αποκλειστικά κάτω από το φως της Αγίας Γραφής. Ίσως αυτό να σου προκάλεσε έκπληξη και απορία, γιατί το συναντάς για πρώτη φορά. Πίστευες ότι η Αγία Γραφή ασχολείται μόνο με το Θεό, τη σωτηρία του ανθρώπου, τον ουρανό, την αιώνια ζωή, τον παράδεισο και την κόλαση, κλπ. Γνώριζε ότι η Αγία Γραφή είναι θεόπνευστη, το βιβλίο αυτό το έδωσε ο ίδιος Θεός, δια μέσου των αγίων ανδρών Του και δεν είναι απλά ένα θρησκευτικό βιβλίο, όπως λανθασμένα πολλοί πιστεύουν, αλλά είναι μία **«Εγκυκλοπαίδεια του Δημιουργού Θεού»**, μέσα στην οποία ο αναγνώστης (*εκτός από τα καθαρά πνευματικά θέματα, που έχουν σχέση με τη σωτηρία του ανθρώπου και με την μετά θάνατο ζωή*), βρίσκει συγκεντρωμένη όλη τη γνώση που αφορά ιστορία, τέχνες, επιστήμες, αρχαιολογία, αστρονομία, ζωολογία, φυτολογία, ανθρωπολογία, ιατρική, κλπ, βρίσκει στη Βίβλο οτιδήποτε θέμα τον ενδιαφέρει.

Ίσως κάποιος να ισχυριστεί ότι στη μελέτη αυτή γίνεται λόγος μόνο για την αρρωστημένη σχέση ανθρώπου και ζώων και ελάχιστα ή καθόλου για την υγιή σχέση ανθρώπου και ζώων. Αυτό είναι αλήθεια, γιατί αυτός είναι ο βασικός στόχος του βιβλίου αυτού. **Η ΥΓΙΗ σχέση** του ανθρώπου με τα ζώα «μιλάει» από μόνη της και δεν χρειάζεται παρουσίαση, είναι μια σχέση με ομορφιά, με ευπρέπεια και με σεβασμό στον πλησίον και στο περιβάλλον, μια σχέση που δείχνει τον υπέροχο εσωτερικό χαρακτήρα κάθε ανθρώπου, μια σχέση που δείχνει την ευγένεια της ψυχής του, που δεν σκέφτεται τον εαυτό του, αλλά το σύνολο. Αντίθετα **η ΑΡΡΩΣΤΗΜΕΝΗ σχέση** του ανθρώπου με τα ζώα είναι μία πηγή που αναβλύζει συνέχεια θολό και βρώμικο νερό και αυτό επιβάλλεται να επισημανθεί για να υπάρξει θεραπεία, καθόσον στην εποχή μας η κατάσταση αυτή έχει λάβει τεράστιες διαστάσεις και πολλοί πιστεύουν πως είναι μια κατάσταση μη αναστρέψιμη, αφού καθημερινά ανακαλύπτουμε και κάποια νέα καινοτομία στο θέμα αυτό από τους

πολύ ευαίσθητους, αλλά αντικοινωνικούς φιλόζωους, που πολλές φορές μας αφήνουν άφωνους.

Γράφοντας το βιβλίο αυτό και έχοντας διαπιστώσει ότι μια νέα μορφή λατρείας (τη «ζωολατρεία») δημιούργησε ο άνθρωπος, άρχισα να μελετώ τις συμπεριφορές και τις ενέργειες των συνανθρώπων μου στο γύρω περιβάλλον μου. Σε κάποια περίπτωση καθόμουν στη βεράντα του σπιτιού μου και σκέφτηκα να κάνω μία στατιστική έρευνα για το φαινόμενο της ζωολατρείας της εποχής μας στη δική μου περιοχή. **Σκέφτηκα να χρονομετρήσω μόνο για μισή ώρα, πόσοι από τους περαστικούς στο δρόμο θα είχαν μαζί τους και κάποιο σκυλάκι.** Από τις 28 περιπτώσεις που καταμέτρησα, στις 25 συνόδευαν ένα ή δύο σκυλάκια. Ο άνθρωπος της εποχής μας ζει πλέον απομονωμένος, έχει κλειστεί στον εαυτό του, δεν θέλει να έχει φίλους, ή οι φίλοι του τον έχουν εγκαταλείψει, έχει διοχετεύσει όλη την αγάπη του στα ζώα και πιστεύει ότι αυτό είναι ένας ευγενής στόχος και σκοπός, μέσα του όμως είναι άδειος και κενός, γιατί σαν δημιούργημα του Θεού έχει χάσει τον πνευματικό του στόχο, έχει χάσει τον προσανατολισμό του, που είναι να γνωρίζει καθημερινά τον Θεό του και τον Ιησού τον οποίο απέστειλε στον κόσμο, για να δώσει στον άνθρωπο αιώνια ζωή, προσφέροντας ο Ιησούς τον εαυτό Του θυσία επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, πήρε Αυτός τις αμαρτίες μου και τις αμαρτίες σου: *«Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι Σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν»* (Ιωάννης 12:3).

Πιστεύω ότι η σύντομη παρουσίαση της σχέσης ανθρώπου και ζώων, που έγινε μέσα από τις αποκαλύψεις της Αγίας Γραφής, να γίνει η αιτία στον αναγνώστη να ενσκήψει στις σελίδες της και εκεί να βρει απάντηση **σε όλα τα ερωτηματικά** που τον απασχολούν. Εκείνο που είναι βέβαιο, είναι ότι εάν το κάνει αυτό, η ζωή του θα αλλάξει ριζικά και θα βρει ποιο είναι το πραγματικό νόημα της ζωής του εδώ στη Γη, θα πάψει να παρασύρεται από ψεύτικες και μάταιες διδαχές και θα στέκεται πλέον επάνω σε γερά πνευματικά θεμέλια, που θα στηρίζονται στο Λόγο του Θεού.

... / / / ...

ο άγιος Χριστόφορος

Στην παραπάνω φωτογραφία (εικόνα) είναι ο άγιος **ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ**, ο οποίος παρουσιάζεται σε όλες τις αγιογραφίες με μορφή **ΣΚΥΛΟΥ**.

Παρόμοια είναι και τα αγάλματα αρχαίων θεοτήτων Βαβυλώνας, Αιγύπτου, κλπ, (Ανουβις, κα) που είχαν **ανθρώπινο σώμα και κεφάλι ζώου**

Αυτός είναι ο **πνευματικός ξεπεσμός** του αποστατημένου από το Θεό ανθρώπου, που δεν λατρεύει το δημιουργό Του, εν Χριστώ Ιησού, αλλά λατρεύει τα δημιουργήματά Του..

Η παραπάνω φωτογραφία (εικόνα), δεν έχει καμιά σχέση με τον πραγματικό άγιο Χριστόφορο, που αφιέρωσε τη ζωή του στον Ιησού.

Είχε και αυτός ανθρώπινο κεφάλι, όπως έχουμε όλοι.

Και όμως, την εικόνα με τη μορφή σκύλου την προσκυνεί πλήθος «πλανημένων» από το Διάβολο Χριστιανών.

Αιγυπτιακή τριαδική θεότητα με κεφάλια ζώων

Ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του (δαιμόνια - άγγελοι του σκότους), αρέσκονται να παίρνουν **μορφές ζώων**, γι' αυτό και οι παραστάσεις των Σατανιστών είναι απαίσιες μορφές ζώων, ακόμα και όταν χρησιμοποιούν οικίσματα ζώα

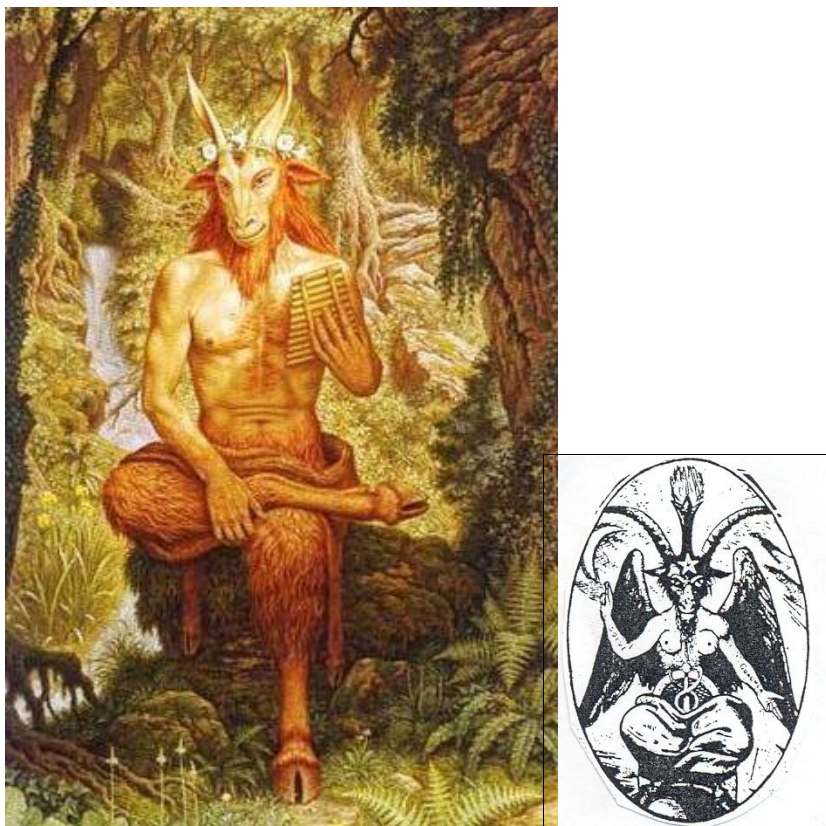
ο άγιος Ιωάννης εξ Ιωάννινων και ο άγιος Χριστόφορος

*Βυζαντινό Μουσείο (17^{ος} αιώνας) - Ζωλατρεία (Αίνοι)
Στη δεξιά φωτογραφία, στο μέσον των ζώων διακρίνεται όρθιος,
ένας άνθρωπος με μορφή σκόλου.*

Καρναβαλικές αμφιέσεις, που παριστάνουν μορφές ζώων, δαιμονικές μορφές, μάσκες τρόμου, μάγους και μάγισσες, αμφιέσεις χαρακτηριστικών των οποίων είναι να προκαλέσουν τον "τρόμο" στους συμμετέχοντες στις καρναβαλικές εκδηλώσεις.

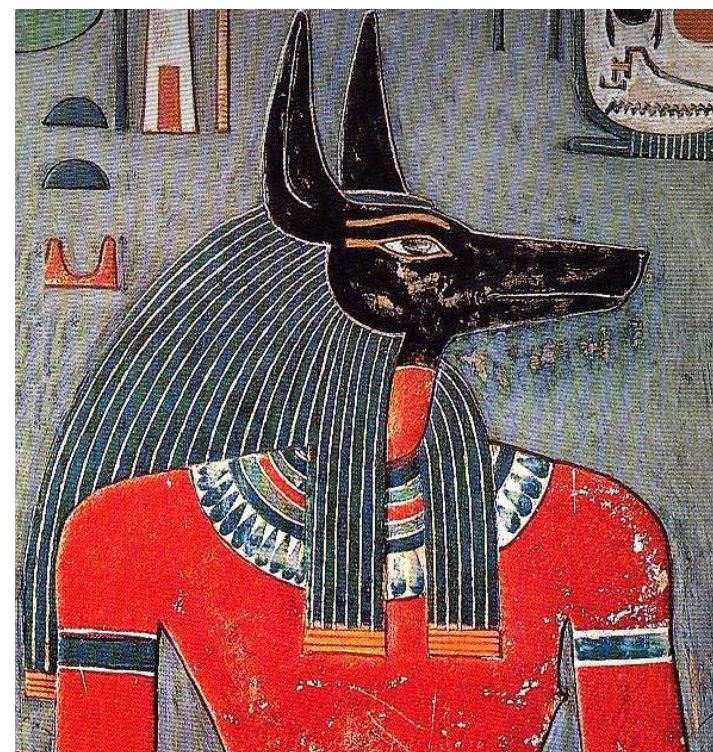

Η ΜΕΓΑΛΗ ΟΜΟΙΟΤΗΤΑ

Αριστερά: Ο αρχαίος Ελληνικός τραγοπόδαρος **θεός Πάνας**, ο οποίος στη μετά Χριστό εποχή αντιπροσωπεύεται από το Σατανά, τον οποίο μας αποκαλύπτει η Βίβλος.

Δεξιά: Το άγαλμα του **ΜΠΑΘΟΜΕΤ**, του Σατανά, ή Διαβόλου, ή Εωσφόρου, ο οποίος λατρεύεται από τους Σατανιστές στη μετά Χριστό εποχή, είναι ο ίδιος με τον θεό Πάνα, που λατρευόταν στην αρχαιότητα (εποχή προ Χριστού).

**Είναι ο ίδιος "θεός".
Απλά σε κάθε εποχή αλλάζει ονόματα**

Άνουβις:

Αιγυπτιακή θεότητα που άνοιγε το δρόμο των νεκρών για τον Κάτω Κόσμο και που απεικονιζόταν ως μαύρος θως (τσακάλι) με χοντρή ουρά ή ως μελαμψός άνδρας με κεφάλι σκύλου ή τσακαλιού.

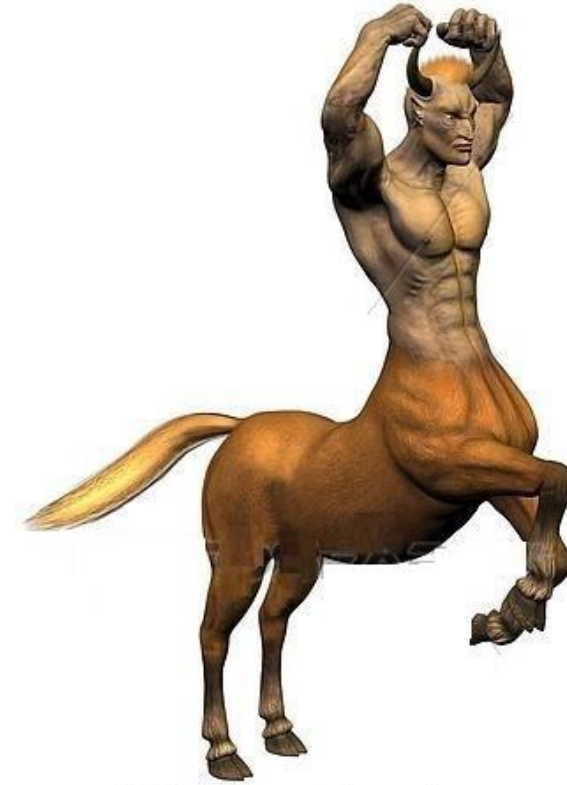
Οι αρχαίοι Έλληνες, επειδή είχε μορφή σκύλου, είχαν ονομάσει τη μητρόπολη λατρείας τους **"Κυνόπολις"**.

Κέρβερος:

Ο Κέρβερος είναι ένα τερατώδες άγριο ζώο, που αποτελείται από **3 κεφάλια ΣΚΥΛΟΥ**. Είναι, κατά τις αρχαίες δοξασίες, φύλακας του Άδη. Εξασφαλίζει την παραμονή των νεκρών στον Κάτω κόσμο και δεν επιτρέπει στους ζωντανούς να κατέβουν στον Άδη.

Οι **μαύροι άγριοι σκύλοι** χρησιμοποιούνται συχνά από τους σατανιστές και θεωρούνται πολύτιμοι βοηθοί τους. Σε πολλές κινηματογραφικές ταινίες που αναφέρονται σε έργα θρίλερ, τα **μαύρα σκυλιά**, οι **μαύρες γάτες** και τα **μαύρα κοράκια** είναι φορείς δαιμονικών δυνάμεων.

Κένταυρος:

Οι Κένταυροι είναι άλογα με ανθρώπινο σώμα από τη μέση και πάνω. Κατά την Ελληνική μυθολογία συχνά επιτίθενται στους Λαπίθες και προέβαιναν σε πράξεις βιασμού και λεηλασίας. Οι Λαπίθες ήσαν μυθολογικά όντα ίδιας καταγωγής με τους Κενταύρους.

Το χαρακτηριστικό της παραπάνω φωτογραφία είναι ότι παρουσιάζει το κεφάλι του Κένταυρού με τη μορφή του Διαβόλου και του τραγοπόδαρου θεού Πάνα.

Στις Σατανολατρίες τα πονηρά πνεύματα συνήθως παρουσιάζονται με μορφές ζώων, ώστε να προκαλούν το τρόμο και να επιβάλουν την υπακοή τους

ΕΓΡΑΨΑΝ - ΣΧΟΛΙΑΣΑΝ - ΕΙΠΑΝ

θέσεις & απόψεις αναγνωστών

ΓΙΩΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, Δημοσιογράφος

Επιστολή-σχόλια από εμπειρία μου

Το αξιόλογο και εμπειριστατωμένο βιβλίο του φίλου και αδελφού Αλκιβιάδη για την Ζωοφιλία και Ζωολατρεία, διαβάζοντάς το με «ταξίδεψε» στο παρελθόν υπενθυμίζοντας μου κάποιες εμπειρίες για την υπόθεση «αδέσποτοι σκύλοι». Ως δημοσιογράφος, αντιλαμβανόμενος μια τραγική περίπτωση αδέσποτου σκύλου, θέλησα να κάνω ρεπορτάζ και μάλλον το... «πλήρωσα».

Συγκεκριμένα, ένας γέρικος, πληγισμένος, βρώμικος και άρρωστος σκύλος, περιφερόταν καθημερινά στην είσοδο τού Νοσοκομείου Κατερίνης Η όψη του ήταν αποκρουστική και εφόσον δεν δικαιολογείται ένα τετράποδο να περιφέρεται σε οργανισμούς και καταστήματα υγείας, **βιντεοσκόπησα και κατέγραψα** το περιστατικό (βλ. φώτο).. Δημοσίευσα το ρεπορτάζ ζητώντας από τον Υπουργό Υγείας (τότε ήταν ο Άδωνις Γεωργιάδης) να μεριμνήσει για την απομάκρυνση τού σκύλου από το Νοσοκομείο και να τεθεί κάτω από ιατρική περιθαλψη το ζώο. Έτσι και έγινε. Ο Υπουργός έδωσε την εντολή και απομακρύνθηκε το άρρωστο ζώο από την είσοδο τού Νοσοκομείου, όπως με πληροφόρησαν οι υπεύθυνοι. **Τα σχόλια, οι κατάρες, οι απειλές και άλλα πολλά που δέχθηκα από ζωόφιλους, ή μάλλον μόνο σκυλόφιλους, δεν λέγονται.** Γέμισε το YouTube από δεκάδες επιθέσεις στο πρόσωπό μου, διότι οι σκυλόφιλοι **προτιμούσαν** τον σκύλο να είναι στο Νοσοκομείο ανάμεσα στους ασθενείς παρά να είναι στην ιατρική φροντίδα κάποιου τοπικού κυνοκομείου.

Άλλη περίπτωση: Πάλι σε ρεπορτάζ μου, έγραψα για αδέσποτο σκύλο στην πλατεία Κατερίνης που επιτέθηκε στα καλά του καθουμένου σε οικογένεια, δηλαδή σε γονείς με μωρό στο καρότσι που περπατούσαν αμέριμνοι. Μετέφερα επακριβώς το

περιστατικό στο ρεπορτάζ μου καλώντας τον Δήμο Κατερίνης να δώσει επιτέλους ένα τέλος σ' αυτό το κατάντημα. Την συνέχεια το βίντεο το έπαιξαν εκατοντάδες σκυλόφιλοι!!!

Τα ζωώδη ένστικτα τους, τα οποία δεν δίστασαν δημόσια να τα εξωτερικεύσουν με ύβρεις και κατάρες, τόσο σ' εμένα όσο και στην οικογένειά μου, με απειλές για την ακεραιότητά μου και αυτής της ζωής μου ακόμα, με κάνουν να πιστεύω πως δεν είναι μικρός ο αριθμός αυτών των ακραίων, αντικοινωνικών και ανεγκέφαλων σκυλόφιλων που, είτε από ψυχική ανισορροπία, είτε από κόμπλεξ δίνουν τα πάντα στους σκύλους, μισώντας το ανθρώπινο είδος ως παρείσακτο. Καμιά λέξη δεν είπαν για τον πατέρα με το μωρό που δέχθηκε την -άκαρπη ευτυχώς- επίθεση. Εκατοντάδες υβριστικά μηνύματα στο Facebook για τον δημοσιογράφο που απλά έκανε τη δουλειά του για το καλό της ενημέρωσης. Μηνύματα απ' όλη σχε-δόν την Ελλάδα, όπου και συμπέρανα ότι «έπεσε σύρμα» στην «κλίκα» τους και ομοθυμαδόν άρχισαν να... **«γαυγίζουν σε ξένο δέντρο».** Δεν πποήθηκα όμως και στο τέλος κόπασαν και ησύχασαν.

Συμπέρασμα τούτων είναι ότι πολλοί από τούς σκυλόφιλους είναι ανάγωγοι και αντικοινωνικοί, μισούν το ανθρώπινο είδος και αγαπούν -για ψυχολογικούς λόγους- τα σκυλιά, όπου μπορούν να επιβάλλουν σε αυτά την δεσποτική τους διάθεση την οποίαν δεν μπορούν να κάνουν σε άνθρωπο. **ΕΥΤΥΧΩΣ όμως υπάρχουν οι σώφρονες και αληθινοί ζωόφιλοι όπου κρατούν σε υγιή επίπεδα την ζωοφιλία.**

Όσο για εμένα, αγαπώ τα ζώα και τα σκυλιά ασφαλώς και περισσότερο από πολλούς. Δεν θα ήθελα όμως να έχω σκύλο μέσα στο σπίτι μου για κοινωνικούς λόγους και για λόγους υγείας. Πέραν τούτου, οι σκυλόφιλοι είναι οι πλέον καταπατητές των δικαιωμάτων τού σκύλου. Ενώ δεν έχουν δικαίωμα, προβαίνουν σε στειρώση του σκύλου και σε μαρκάρισμα με μικροτσιπ. Σε πόσα χρόνια άραγε με τις στειρώσεις θα εξαλειφθεί το είδος αυτό από την γη;

Γιώργος Οικονομίδης
Δημοσιογράφος
07.01.2019

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Οι υπογραμμίσεις και τα ζωηρά γράμματα έχουν γίνει από τον εκδότη και όχι από τον σχολιαστή. Το ίδιο συμβαίνει και στα σχόλια των λοιπών αναγνωστών, που ακολουθούν στις επόμενες σελίδες του βιβλίου

ΜΑΡΚΟΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ
agapitosmarkos@hotmail.com

Διαβάζοντας το βιβλίο «Ζωοφιλία και Ζωολατρεία», το πρώτο πράγμα που μου έκανε εντύπωση ήταν ο τίτλος και αναρωτήθηκα "Άραγε ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην αγάπη προς τα ζώα και στη λατρεία προς αυτά; Ποιο είναι το μήνυμα του βιβλίου;" Τελειώνοντας όμως το βιβλίο και βλέποντας, αφενός μεν πόσο ωραία ο συγγραφέας θέτει τη σχέση του ανθρώπου με τα ζώα, σύμφωνα με τις αρχές της Αγίας Γραφής και αφετέρου την πληθώρα των περιστατικών που αναφέρονται σε ακραίες συμπεριφορές αυτών που έχουν την ταμπέλα του φιλόζωου ή του ζωόφιλου, όλες μου οι απορίες βρήκαν απάντηση.

Περισσότερο συγκλονίστηκα με τις ομολογίες ανθρώπων, οι οποίοι μπορεί να είναι οι πλησίον μας, ή φίλοι μας, ή συνεργάτες μας, ότι αγαπούν περισσότερο τα ζώα από τους συνανθρώπους τους. Σαν άνθρωπος του Θεού, αυτό με συντάραξε, γιατί είναι κάτι που δεν μπορώ να το αποδεχτώ μέσα μου, όταν ξέρω ότι ο Ιησούς Χριστός πέθανε για μένα προσωπικά. Έχει συμβεί και στο δικό μου περιβάλλον να ακούσω παρόμοιες δηλώσεις, ευτυχώς μεμονωμένες περιπτώσεις, αλλά δεν έδωσα καμιά σημασία, γιατί τις θεώρησα υπερβολές και "λόγια του αέρα". Μετά όμως από αυτά που διάβασα, συνειδητοποίησα, το πόσο άνθρωπος στις ημέρες μας έχει γίνει εγωιστής, φιλάρεσκος και αντικοινωνικός, συνειδητοποίησα ότι αυτά είναι μια σκληρή πραγματικότητα, γιατί τα έβλεπα καθημερινά, αλλά δεν έδινα καμιά προσοχή. Πόσο δίκιο έχει ο αδελφός όταν γράφει ότι ο Διάβολος είναι αυτός που έχει πλανήσει την οικουμένη όλη και που έχει δώσει άλλα υποκατάστατα αγάπης στον άνθρωπο, αρκεί να μη λατρεύει το Θεό.

Ένα σημείο που μου έκανε εντύπωση, είναι η γνήσια και καθαρή αγάπη που έχει ο ίδιος ο συγγραφέας για τα ζώα, καθόσον αναφέρει περιστατικά μέσα από τη ζωή του, εμπειρίες που έχει από μικρή ηλικία. Είναι πολύ καθαρές οι απόψεις του και οι προτροπές προς τον αναγνώστη: (1) Τα ζώα τα αγαπάμε και σε καμιά περίπτωση δεν τα κακοποιούμε. (2) Δεν σκοτώνουμε ποτέ ζώα για πλάκα, είναι μεγάλη αμαρτία και ο Θεός θα εκζητήσει από μας το αίμα τους. (3) Τα ζώα δόθηκαν από το Θεό να υπηρετούν τον άνθρωπο με πολλούς τρόπους, στην εργασία, στην συντροφιά, κλπ, και όχι ο άνθρωπος να γίνεται δούλος και υπη-

ρέτης των ζώων. (4) Δεν είναι αμαρτία να τρώμε τα ζώα, εφόσον αυτό επιτρέπεται για λόγους υγείας, άλλωστε ο Θεός μέσα στο Κήπο της Εδέμ, δεν είχε δώσει τα ζώα για τροφή στον άνθρωπο, αλλά μόνο για να τον υπηρετούν. Δεν πρέπει να ξεχνούμε το γεγονός ότι, μετά την πώση του ανθρώπου, ο Θεός διέταξε να θυσιάζονται καθαρά ζώα, για να τα προσφέρουν σε Αυτόν θυσία, καθόσον συμβόλιζαν τη μελλοντική θυσία του Γιου Του για τη σωτηρία του ανθρώπου. Ο άνθρωπος άρχισε να τρώει ζωική τροφή μετά τον κατακλυσμό.

Ένα τελευταίο σημείο που θέλω να θίξω είναι η "**Βιβλική τυπολογία**" που παρουσιάζει ο αδελφός στη μελέτη του. Όλα τα ζώα μέσα στην Αγία Γραφή έχουν έναν τυπολογικό συμβολισμό, που εγώ ομολογώ ότι πολλές περιπτώσεις τις αγνοούσα παντελώς. Φθάνοντας στο τέλος του βιβλίου και διαβάζοντας και τα σχετικά σχόλια που αναφέρονται στις παραστάσεις των **ζωόμορφων αρχαίων θεοτήτων**, η καρδιά μου πλημμύρισε με μια απέραντη αγάπη προς το σωτήρα μου Ιησού, που με έβγαλε μέσα από το ειδωλολατρικό σύστημα του κόσμου.

Πιστεύω ότι πολλοί θα κατακρίνουν το βιβλίο αυτό, γιατί θα ελέγχονται με όσα αναφέρονται μέσα σε αυτό, αλλά όμως πιστεύω ότι η πρόθεση του συγγραφέα είναι να βοηθήσει αυτούς τους λίγους που θέλουν να γνωρίσουν κάθε λεπτομέρεια μέσα από το λόγο του Θεού, ακόμα και αυτές τις λεπτομέρειες που πολλοί τις θεωρούν ασήμαντες, αφού δεν αφορούν τη σωτηρία μας.

Μάρκος Αγαπητός
12.01.2019

... /// ...

ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΑΣΟΥΚΟΣ

Το σχόλιο αναρτήθηκε στις 16.02.2019 στην ομάδα "Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
Δημοσιεύεται μετά από άδεια του σχολιαστή: trospe@gmail.com

ΕΓΡΑΨΑΝ - ΣΧΟΛΙΑΣΑΝ - ΕΙΠΑΝ απόψεις αναγνωστών

Ένα τραγικό γεγονός, που προσωπικά παρατήρησα είναι η στείρωση των σκύλων και κατέληξα σε τρεις σημαντικές διαπιστώσεις, οι οποίες πιστεύω ότι είναι γνωστές:

- (1) **Μειώθηκαν ή σχεδόν εξαφανίστηκαν** τα "αδέσποτα" (τα ελεύθερα) και αυξήθηκαν τα "οικόσιτα" (τα φυλακισμένα).
- (2) **Ο σκύλος δεν είναι άνθρωπος**, οπότε η δικαιολογία "**να μην κοιμάται κανένα σκυλάκι έξω**" απλά δεν στέκει. Έξω κοιμούνται αναξιοπαθούντες συνάνθρωποί μας που δεν έχουν σπίτι και μας νοιάζουν τα σκυλιά, τα οποία όταν μένουν έξω, βρίσκονται στο φυσικό τους περιβάλλον;
- (3) **Κάθε γειτονιά είχε τα αδέσποτα σκυλιά** (που πολλοί τα αποκαλούν ειρωνικά και υποτιμητικά "κοπρίτες"), τα οποία εκτός του ότι ήσαν καλοί φύλακες, περιόριζαν και τις γάτες, οι οποίες τώρα κινούνται ελεύθερα, με αποτέλεσμα σε χώρους με πράσινο, σε κήπους, σε αυλές και σε άλλα δημόσια και ιδιωτικά μέρη η κατάσταση να έχει γίνει αφόρητη από τη δυσσομία, λόγω των ακαθαρσιών τους, ιδίως το καλοκαίρι.

Πιστεύω ότι μόνο "αγάπη" για τα σκυλάκια δεν έχει η κίνηση του "φιλόζωου ανθρώπου" να τα περιορίζει, γιατί στην ουσία τους στερεί το δικαίωμα της ελεύθερης ζωής, το οποίο πρέπει να έχει κάθε ζώο στο φυσικό του περιβάλλον και προσαρμόζει το "φυσικό" περιβάλλον του σ' ένα πληκτικό διαμέρισμα μερικών τετραγωνικών μέτρων. Κάθε ζώο έχει το φυσικό του περιβάλλον και ενώ τα περισσότερα ζώα, όπως για παράδειγμα τα λιοντάρια, εξαφανίζονται εκεί που κατοικεί ο άνθρωπος και που παρεμβαίνει ο ανθρώπινος παράγοντας, αντίθετα οι σκύλοι, ως κοινωνικό και φιλικό προς τον άνθρωπο ζώο, έμαθε εδώ και χιλιάδες χρόνια να ζει με τον άνθρωπο. Δεν υπάρχει "άστεγος" ή "αδέσποτος" σκύλος, υπάρχει μόνο "ελεύθερος" σκύλος.

Κλείνω το σχόλιό μου με ένα εδάφιο από τη γνωστή ιστορία του πλούσιου και του φτωχού Λαζάρου: *«...Και επεθύμει να χορτασθή από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης του πλουσίου· αλλά και οι ΚΥΝΕΣ ερχόμενοι έγλειφον τας πληγὰς αυτού»* (Λουκάς Ις':21).

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: «ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ»

Γεννήθηκε στο χωριό **Σελινούντας** (Κρόκοβα) του Αιγίου. Από μικρός αγαπούσε το Θεό και πήγαινε τακτικά στην εκκλησία και στο κατηχητικό σχολείο. Ο πατέρας του ήταν ψάλτης, αλλά τον έχασε όταν ήταν σε ηλικία εννέα (9) ετών και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, καθόσον η μητέρα του, χήρα με έξι (6) ανήλικα παιδιά, οικονομικά τα έβγαζε πολύ δύσκολα. Όταν ήταν σε ηλικία **14** ετών και βρισκόταν στη Β΄ τάξη Γυμνασίου, η Μητρόπολη Αιγιαλείας δώρισε στους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ») και για πρώτη φορά διάβασε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη και μάλιστα δύο φορές. Διάβαζε και έβλεπε πόσο απλά και όμορφα παρουσιάζονται οι αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού και πόσο απλό είναι ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Στις απορίες που είχε, απαντήσεις δεν έπαιρνε από κανέναν. Όλοι του απαντούσαν συγκεχυμένα.

Χαρακτηριστικά, θυμάται την ανάλυση που τους έκανε ο καθηγητής της Θεολογίας για την προς Εβραίους επιστολή, σύμφωνα με την οποία καταργείται η ειδική ιεροσύνη της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης, καταργείται πλέον μεσιτικός ρόλος των ιερέων και θεσπίζεται η γενική ιεροσύνη όλων πιστών της περιόδου της Καινής Διαθήκης με μοναδικό αρχιερέα και μεσίτη τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό δεν μπορούσε να το καταλάβει. Ρωτούσε ιερωμένους και θεολόγους **«γιατί στους πρώτους αποστολικούς χρόνους δεν υπήρχε ειδική τάξη ιερέων και γιατί σήμερα υπάρχει;»** αλλά παντού υπήρχε άγνοια. Ρωτούσε «γιατί ο Ιησούς ήταν πάντοτε απλός, χωρίς χρυσαφικά και στολίδια επάνω Του και γιατί πήγαινε με ένα απλό γαϊδουράκι, ενώ οι σημερινοί θρησκευτικοί ηγέτες είναι γεμάτοι με πανάκριβα χρυσαφικά επάνω τους και χρησιμοποιούν πολυτελείς λιμουζίνες;» αλλά απάντηση καμιά. Σε σχετική ερώτηση που έκανε σε κάποιον Αρχιμανδρίτη από την Κρήτη, η απάντηση ήταν ότι **«εμείς γενικά χρησιμοποιούμε λιμουζίνες παλαιού τύπου»**. Ρωτούσε για θέματα πίστης, σωτηρίας, δικαίωσης, κλπ, αλλά η απάντηση πολλές φορές ήταν στερεότυπη: **«Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά για ευλογία ...και τα λοιπά, και τα λοιπά»**. Εκείνο που πολύ τον στενοχωρούσε ήταν, όταν του έλεγαν **«Πίστευε και μη ερεύνα»**.

Μετά από όλα αυτά και ενώ βρισκόταν στην Στ΄ τάξη του Γυμνασίου (το Γυμνάσιο ήταν εξατάξιο), πήρε την απόφαση να μην ξαναπάει στο κατηχητικό, αφού λύση στις απορίες του δεν είχε και αποφάσισε να ερευνησει μόνος του για να βρει την ΑΛΗΘΕΙΑ, αφού οι άνθρωποι μη έχοντες οι ίδιοι την «αλήθεια», δεν μπορούσαν να τον οδηγήσουν σ' αυτήν. Είχε μέσα του την έντονη επιθυμία να έχει μια ζωντανή και προσωπική σχέση με τον Ιησού, αλλά ο Διάβολος, τον παρέσυρε και ασχολήθηκε με άλλα πράγματα, που δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του.

Το Σεπτέμβριο του **1975** έρχεται στην Αθήνα για να φοιτήσει στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά του για να γνωρίσει την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, του παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση, κλπ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του, αλλά αυτό συνέχισε να μεγαλώνει. Για ένα χρόνο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Όταν πήγαινε σε διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις, φώναζε, χειροκροτούσε και γενικά εκδηλωνόταν έντονα, έδειχνε πως αυτό τον γέμιζε, αλλά όταν επέστρεφε στο σπίτι, μέσα στο πνεύμα του υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται **«Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής του; Και εάν αυτός είναι, τότε γιατί δεν τον ευχαριστεί τίποτα;»**. Στην κραυγή αυτή της καρδιάς του, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα.

Το έτος **1976** και ενώ βρισκόταν στο Β΄ έτος των σπουδών του, εργαζόταν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε το Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που αναφερόταν στον Αντίχριστο. Το πήρε, το διάβασε και ένωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή του. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως, ενώ είχε διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία, είχε διαβάσει την Καινή Διαθήκη και επί χρόνια πήγαινε στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζε τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσει να μελετά τη Βίβλο με ζήλο. Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά του παραμερίστηκαν.

Μελετώντας συστηματικά για ένα εξάμηνο το Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά του μάτια να ανοίγουν και να κατανοεί πράγματα για τα οποία πριν είχε απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή του άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβε πλέον, γιατί υπάρχει, γιατί ο Ιησούς σταυρώθηκε, γιατί ο κόσμος βρίσκεται μακριά από το Θεό, τι πρέπει να πιστεύει και να ακολουθεί, πώς να σωθεί από τις αμαρτίες του και τι ήθελε από αυτόν ο Ιησούς. Γνώριζε πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα του έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχε γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερε με το νου ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την καρδιά δεν είχε γνωρίσει Αυτόν που είναι η Αλήθεια. **Αυτό συνέβηκε τον Απρίλιο του 1977**, κάποιο πρωινό που δεν εργαζόταν και ήταν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσε το Λόγο του Θεού, ένωσε την επιθυμία να αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής του. Γονάτισε και με απλά λόγια ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να έρθει το Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του και να αναλάβει Αυτός τη ζωή του. Τότε, έγινε μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως τον γέμισε και η ζωή του σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκε από το άγιο Πνεύμα του

Θεού. ΠΡΙΝ ήταν ένας χαμένος αμαρτωλός με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ ήταν ένας σωσμένος αμαρτωλός με ουράνια κληρονομιά.

Μετά από αυτό το γεγονός που ήταν ορόσημο στη ζωή του, ενώθηκε με μια χριστιανική συνάθροιση για να λατρεύει τον Κύριο Ιησού μαζί με άλλους πνευματικούς αδελφούς, που είχαν και αυτοί την εμπειρία της αναγέννησης, εκπληρώνοντας έτσι το Λόγο Του, που μας προτρέπει «*Να μην αφήνουμε να συνερχόμαστε όλοι μαζί, καθώς είναι συνήθεια σε μερικούς*» (βλ. Εβραίους 10:25). Καθώς προχωρούσε στον πνευματικό δρόμο και αυξανόταν στην πίστη, εκζητούσε όλο και περισσότερο να του αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού και να έχει μεγαλύτερη επίγνωση του προσώπου του Ιησού. Παρατήρησε ότι στη συντροφιά των πιστών που βρισκόταν, μερικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής δεν θίγονταν. Το **1978** ένωσε μεγάλη χαρά μέσα στο πνεύμα του, καθώς έμαθε ότι υπάρχουν πιστοί, που είχαν στη ζωή τους, εκτός της εμπειρίας της αναγέννησης και την εμπειρία της Πεντηκοστής, όπως αυτή αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (βλ. κεφ.2^ο) και κήρυτταν θεία θεραπεία από τις αρρώστιες, καθόσον τις αλήθειες αυτές τις διάβαζε μέσα στο Λόγο του Θεού και τις πίστευε από την αρχή της πίστης του. Έκτοτε ζητούσε ευκαιρία να βρεθεί με τους αδελφούς αυτούς, γεγονός που συνέβηκε για πρώτη φορά σε κάποια χριστιανική εκδήλωση το έτος 1979, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Καθοριστικός παράγοντας για την παραπέρα χριστιανική του πορεία ήταν το γεγονός της θαυμαστής αποκάλυψης που του έκανε ο Κύριος Ιησούς για το «ποιος είναι» και να ακολουθεί την «*πρώτη ΠΑΣΩΝ των εντολών*», η οποία είναι «*Άκουε Ισραήλ. Κύριος ο Θεός ημών είναι “ΕΙΣ” Κύριος*» (βλ. Μάρκος 16:12:28-31). Γνώρισε ότι η εκκλησία Ιησού Χριστού είναι ο πνευματικός Ισραήλ και λατρεύει τον ΕΝΑ Θεό που υπάρχει, τον *Πατέρα*, μέσα στο πρόσωπο του *Υιού Του*, του Ιησού, στον οποίο κατοικεί όλο το πλήρωμα του *αγίου Πνεύματος* του Πατέρα σωματικά. Καθοριστικό ρόλο σε αυτό, είχε και ένας χρισμένος εργάτης του Ευαγγελίου, νεαρός τότε, που τον οδήγησε σε θαυμαστές αποκάλυψεις του Λόγου του Θεού, γεγονός που άλλαξε όλη του την πνευματική πορεία.

Το **1980** κατατάχθηκε στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσε τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας του στη Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή του από το στρατό, νυμφεύεται και από τον Νοέμβριο του **1982**, αρχίζει μαζί με τη σύζυγό του να εργάζεται για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχε πάει όταν ο Κύριος τον αναγέννησε με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος τον ευλογεί και στον τομέα της εργασίας του, όπου με θαυμαστό τρόπο ανοίγει το δρόμο και το Μάρτιο του **1984** διορίζεται στο δημόσιο. Το Σεπτέμβριο του **1986**, φεύγει από τη χριστιανική ομάδα στην οποία ήταν, χωρίς όμως, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, να προσκολληθεί σε κάποια άλλη, γιατί ο Κύριος είχε κάτι θαυμαστό να κάνει στη ζωή του και έπρεπε να μάθει να στηρίζεται μόνο σ’

Αυτόν και να Τον εμπιστεύεται πλήρως.

Τον επόμενο χρόνο, στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα Δευτέρα, ο Κύριος Ιησούς τον βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του. Όπως ο ίδιος ομολογεί στη σύντομη βιογραφία του, ήταν γι’ αυτόν μια συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προσευχόταν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζε τον Κύριο Ιησού, Αυτός τον γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζει ένα δοχείο με νερό και ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα του σε ξένες γλώσσες, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και σ’ ολόκληρο τον κόσμο.

Με την «*αναγέννησή*» του το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή του από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές του αμαρτίες και τις δικές του αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς αντί γι’ αυτόν. Με το «*βάπτισμα του αγίου Πνεύματος*» ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα του και το σώμα του έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού (βλ. Α΄ Κορινθίους 5:19 / Β΄ Κορινθίους 5:16 / κλπ). Η πνευματική του πορεία και γενικά η ζωή του πήρε από το τότε νέα πορεία. Μετά από ενάμισι χρόνο (Ιανουάριος **1989**) βαπτίζεται με το άγιο Πνεύμα και η σύζυγός του. Η υπηρεσία τους μέσα στον αγρό του Κυρίου, η οποία πέρασε από πολλά στάδια δοκιμασιών, θλίψεων και αγώνων, παίρνει νέα μορφή.

Ήδη από το **1986** είχε αρχίσει να γράφει βιβλία πνευματικού περιεχομένου, τα οποία έγιναν η αιτία να δημιουργούνται διάφορες πνευματικές εστίες πανελλήνια και ο Κύριος να τον χρησιμοποιεί πιο θετικά για τη διάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου Του. Το συγγραφικό έργο το είχε ξεκινήσει από ηλικίας 19 ετών περίπου, όπου είχε κάνει μικρές μελέτες και είχε συγγράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια, καθώς και δύο κοινωνικά διηγήματα. Αργότερα, όταν έδωσε την καρδιά του στον Ιησού, αφιέρωσε το χάρισμά του αυτό στην υπηρεσία Του. Έχει συγγράψει μεγάλο αριθμό βιβλίων με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου (ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχολογικά, κλπ). Στη διακονία του έχει δώσει την (άτυπη) επωνυμία «*ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ*», γιατί πιστεύει ότι μόνο με ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον πλησίον του, μια γνήσια φιλαδέλφεια που να έχει την καρδιά της αγάπης του Ιησού Χριστού.

Εκτός από τη συγγραφική του δραστηριότητα, είναι και ένας **κήρυκας του Λόγου του Θεού**, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί από τη διακονία του, καθώς εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους και στρέφονται με δίψα στον άγιο Λόγο Του, ο οποίος (όπως ιδιαίτερα τονίζει) αποτελεί ύψιστη τιμή για τη Χώρα μας, καθόσον η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο μοναδικό για μας, που ο Θεός δεν το έδωσε σε κανένα άλλο έθνος. Είναι πνευματική μας και πολιτιστική μας κληρονομιά, μια παρακαταθήκη ευλογημένη.

Για περισσότερες λεπτομέρειες μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να διαβάσει το βιβλίο με τίτλο «**ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ**» (Κωδικός Νο 11)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 25 - 8

A' έκδοση 02/2017 ❖ Σελίδες 80

Ο Λόγος του Θεού στο βιβλίο του Λευτικού, κεφ.ΙΑ/11 διαχωρίζει τα ζώα σε ΚΑΘΑΡΑ που τρώγονται και σε ΑΚΑΘΑΡΤΑ που δεν τρώγονται.

Τα ερωτήματα που απασχολούν ένα μελετητή της Βίβλου είναι:

- Ποιοι ήσαν οι λόγοι που ο Θεός έκανε αυτό το διαχωρισμό;
- Ήσαν λόγοι υγείας, φυσικοί ή πνευματικοί λόγοι;
- Υπάρχει τυπολογία στο διαχωρισμό σε καθαρά και ακάθαρτα ζώα;
- Σήμερα ισχύει αυτός ο διαχωρισμός ή όχι; Εάν ΝΑΙ, για ποιο λόγο; Εάν ΟΧΙ, γιατί καταργήθηκε;

Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:

Οι εντολές του Θεού και η υπακοή του ανθρώπου - Τι γινόταν στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης - Τι εφαρμόζε η πρώτη αποστολική εκκλησία - Διαχωρισμός και λόγοι υγείας - Ακάθαρτα ζώα και ειδωλόθυτα Ο νόμος του Θεού περί πνικτών.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΆλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρδέλης - 2η έκδοση)